

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 92- červen 2019

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

STR. 39

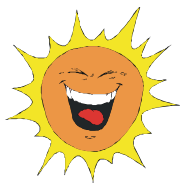
**NÁŠ POSLEDNÍ VÝLET,
ALE BYLA TO JÍZDA...**

PÁR SLOV ÚVODEM

Vzpomínáte si ještě na září, když jsme přišli po prázdninách do školy a v hlavě jsme měli ještě léto, sluníčko, vodu, krásné zážitky a všechno ostatní, jen ne učení ☺? Jak se nám zdálo těch deset měsíců školy obrovských a nekonečných? A vidíte - utekly... Škola je prakticky za námi, od vysvědčení už nás dělí vlastně jen hodiny a před námi jedno velikánské volno. Krásný pocit!

V naší redakci je konec roku vždycky spojen s loučením, není to jinak ani letos. Veronika, Eliška, Magda, Vašek a Šimon, naši šikovní deváťáci, se s námi po prázdninách už scházet nebudou, ale třeba na školách, kam se vydají, svoje redaktorské zkušenosti zúročí. Moc jim děkujeme za všechno, co pro redakci udělali, a přejeme v dalším životě jen to nejlepší.

I vám všem ostatním přejeme, ať se vám prázdniny co nejvíce vydaří, ať vůbec neutíkají ☺, a kdyby náhodou přece jen někdy skončily, tak se třeba zase sejdem nad stránkami Puclíka nebo při některé jeho akci. Teď už ale příjemné poslední letošní počteníčko...

**Krásné a slunečné prázdniny
přeje všem čtenářům**

Redakce

redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 27. 06. 2019 Slavnostní vyřazení žáků 9. tříd
- 28. 06. 2019 Vysvědčení
- 29. 06. 2019 Začátek letních prázdnin

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Školní výlet bývá akce většinou příjemná, na zážitky bohatá a zpravidla se na ni dlouho a v dobrém vzpomíná. Na letošní výlet bude jistě dlouho vzpomínat Míša Žváček z 9.B - povedl se mu totiž opravdu parádní kousek. Když byli v Brně na motokárách, přehlédl velké prosklené dveře u místnosti s barem, a jak měl rozběhnuto, tak do nich hezky zvesela napálil ☺. To vám byla morda, až to s ním šlehlo o zem ☺! Ale jak už to bývá - cizí neštěstí potěší nejvíc - všichni okolo se mohli rozervat smíchy, i pán na baru se dobře pobavil a pravil, že se to tam stává docela často, ale že ten Michalův výkon patřil určitě k těm povedenějším ☺.
- Spousta legrace se dá zažít i na naší stavbě, která nás provází celým školním rokem, a čas od času se tam přihodí situace, že takovou zábavu nezažijete ani na pouti ☺. Svě by o tom mohl vyprávět pan školník. To takhle jednou ukrajinský dělník - od přírody šikula - chtěl ve třídě přibít desku ke zdi, tak vzal kladivo, hřebík a flák ho! A co byste řekli? Zázrak! Ze zdi vytryskl pramínek vody ☺. No jo, trefil trubku od topení, to by jeden neřekl, že něco takového k radiátoru vede ☺. A pak nastoupil náš pan školník, trubku ze zdi vysekal a utěšnil, u toho mu kráááásně do obličeje cákala voda, a kdyby si byl vzal s sebou mýdlo a ručník, mohl přitom stihnout i sprchu ☺...
- Dobré jídlo přináší dobrou náladu. Už pouhá myšlenka na dobré jídlo v člověku často vyvolává příjemné pocity a občas tím i trochu ovlivní činnost, kterou právě provádí. To se jednou takhle před obědem paní učitelka Knapčoková při matematice v 7.C zasnila a vedena zmíněným příjemným pocitem dala žákům jasný pokyn: „Vypočítejte obvod lichoběžníku...“ Je to jasné - obvod tak dobře nechutná ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Škola základ života s 8.B	3
▪ Jsme v cíli	4
▪ Naše základka s odstupem času	6
▪ Velikonoční toulání	10
▪ Krásné nicnedělání	12
▪ Přijímací zkoušky	13
▪ Naše třída 7.C v okamžicích	14
▪ Drogy kolem nás	15
▪ Výsledky společného úsilí	16
▪ Sebeláska	18
▪ Ekofanda	20
▪ Rozdáváme radost nemocným dětem ...	25
▪ Školní liga 2018-2019	26
▪ Borec je ten, kdo nekouří a nechlastá ...	27
▪ Abeceda peněz	28
▪ Školní toulavka v cílové rovině	29
▪ Puclík čte ušima	30
▪ Jas se změnil internet?	31
▪ Exkurzíada	32
▪ Zuberský pohár sedmých tříd	35
▪ Vyřizování účtů v 8.B	35
▪ Putování zemí Pána prstenů	36
▪ Tohle byste měli vidět	37
▪ Den naruby	38
▪ Výlety 2019	39
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	54

ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA S 8.B

Kultovní komedie - divadelní hra s nostalgickou noblesou první republiky, nikdy nekončící „zápas“ mezi studenty a učiteli – tak by se dalo v kostce shrnout představení, které navštívila v sobotu 22. června 2019 více než třetina žáků 8.B s paní učitelkou Janíčkovou a ostatními zájemci v Horáckém divadle v Jihlavě.

Více než dvě hodiny trvající představení doprovázely salvy smíchu, nechyběly známé humorné scény se zlidovělymi citáty:

„Dnešní mládež nemá kouska citu v sobě. Studenti? Vy nejste žádní studenti. Vy jste barbaři!“

„Muška jenom zlatá! Muška jenom zlatá!“

Netradičně je hra proložena hudebními výstupy – zpěvem swingových evergreenů, což jí ale nic neubírá na její aktuálnosti.

Zkrátka a dobře - doba strávená v Horáckém divadle s touto povedenou komedií, to bylo pro všechny pohlazení na duši a báječně prožitým sobotním večerem ☺...

Mgr. Pavlína Poláčková

JSME V CÍLI

DEVÁŤÁCKÉ OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍMI LÉTY

9.A

Karolína Jinková

Co znamená devět let na základní škole pro každé dítě? Jisté je, že každý si na začátku představoval něco jiného a realita se od těchto představ někdy dost odlišovala.

Ale součástí základní školní docházky nejsou jen vědomosti, kvůli kterým chodíme do školy především, ale je s ní spojeno i poznávání mnoha nových lidí - spolužáků i učitelů. Pravdou je, že ne s každým si musíme hned rozumět. Skutečného přítele člověk pozná, až je v nouzi nebo když musí řešit nějaký problém. Ve škole jsem získala hodně nových přátel...

Nejvíce legrace jsme zažili na různých školních výletech a dalších akcích. Některé trvaly jen pár hodin, jiné i několik dní. Ty delší jsou určitě lepší - třeba adaptační pobyt v Zubří v 6.

a 7. třídě nebo týdenní pobyt v Anglii. Zažili jsme mnoho nového a zajímavého, všichni jsme se více a lépe poznali. I s učiteli byla na těchto akcích legrace. Společně jsme na základce strávili dobré i špatné

různě silná přátelství a některá snad vydrží i celý život.

chvíle, vznikla

Devátá třída se chýlí ke konci a brzy se při závěrečné vyřazení uvidíme jako třída naposledy. Celá léta jsem se těšila, až budu konečně v 9. třídě a budu mít jednu školu za sebou, a teď si uvědomuji, že mi bude chybět. Hlavně moji spolužáci, se kterými jsme se především v posledních čtyřech letech hodně sblížili. Snad se budeme někdy vidat, i když každý z nás bude studovat na jiné škole.

Rádi bychom poděkovali všem učitelům za jejich trpělivost, ale hlavně jsme vděční naší paní učitelce Svobodové, která vždy stála při nás, dokázala nás rozesmát, ale i potrápit ve vyučování ☺.

Všem spolužákům přeji hodně úspěchů na středních školách.

9.B

Tereza Víšková

Všechno začalo před čtyřmi lety v šesté třídě. Byli jsme plní radosti a očekávání, co se bude další čtyři roky dít. A

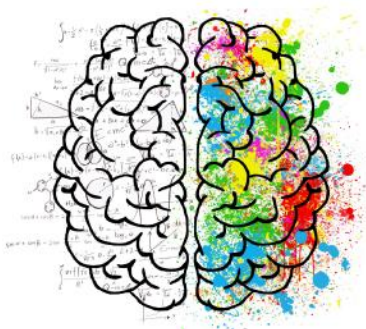
byly to roky naplněné někdy stresem a trápením, jindy radostí, ale vždy jsme to spolu zvládli. Myslím si, že můžu

mluvit za všechny, když řeknu, že jsme rádi, že odcházíme, ale na druhou stranu nám to tu bude chybět. Přece jenom jsme

zde spolu strávili čtyři roky a to rozhodně není málo. Je to velká část našeho života, která nás někam posunula.

První rok jsme se oťukávali a seznamovali. Všechny roky jsme se samozřejmě pilně učili ☺. Někdy nás to bavilo méně a někdy více, ale vždy jsme to dotáhli do konce. Taky jsme společně prožili mnoho výletů, sportovních akcí, průšvihů o přestávkách a na závěr také všemi oblíbené přijímačky, které jsme všichni dobře zvládli. Budeme mít na co vzpomínat. Mně osobně bude třeba na

střední škole chybět Den dětí, který jsme si tady vždycky užili.

Bohužel ten čas utekl hrozně rychle a je před námi závěr školního roku. Čeká nás slavnostní vyřazení žáků devátých

tříd, na které jsme se dlouho připravovali. Bude to poslední den, který zažijeme společně jako třída, a tím se také uzavře další etapa našeho života.

Chtěla bych poděkovat všem učitelům, kteří to s námi dotáhli až do konce. Velký dík patří také mým spolužákům, na které budu ráda vzpomínat. Na každého z nás čekají další školní léta - střední škola, kterou si každý zvolil sám, a doufám, že tam budeme alespoň tak spokojení jako na základní škole...

9.C

Veronika Jamborová

Když se zpětně podívám na ty čtyři roky, co jsme v naší třídě strávili společně, je to až neuvěřitelné, jak všechno rychle uteklo a vše se změnilo...

V šesté třídě jsme se skoro neznali, ale teď je to úplně jinak. Myslím si, že náš třídní kolektiv je velmi dobrý a přátelský. Je mi ale jasné, že si nemusí každý rozumět s každým. Vzpomínky na to, jak jsme se v osmé třídě hádali holky s klukama, jsou nám nyní k smíchu ☺.

A teď? Všechno se změnilo a řekla bych, že se už i kluci baví s holkama a ne jenom v jejich klučičí partě. Někdy to není jednoduché jak s učením, tak se vším ostatním. Jsem si ale jistá, že si jako třída dokážeme pomoci. Někdy je mi líto několika lidí z naší třídy, že se

s námi tolik nebaví, ale nemůžu je do ničeho nutit. I tak je u nás pořád zábava a snad se nikdo nenudí. Kdybychom neměli tak dobrou náladu ve třídě, tak mě asi nebaví chodit do školy. Takhle se alespoň těším, co kdo zase vyvede nebo řekne ☺. Samozřejmě každý den není úžasný, ale myslím, že těch horších dní je hodně málo. Do naší třídy patří i naše paní učitelka třídní, která toho má určitě hodně, ale i tak

pro nás dělá spoustu věcí - hlavně v tuhle dobu, kdy chystáme vyřazování. Troufnu si říct za celou naši třídu, že jsme jí za toto všechno moc vděční.

Každá třída má svoje klady a zápory. Naše třída převažuje spíše v kladech a za to jsem ráda. Je spousta zážitků, které spolu máme - jak dobré, tak zlé. Na všechny dobré hrozně ráda vzpomínám a vždy mi vykouzlí úsměv na tváři.

NAŠE ZÁKLADKA

Mirka Brabcová, 8.C

Simona Kosourová, 8.C

S Odstupem času

Rozhodli jsme se, že trošku vyzpovídáme bývalé žákyně naší školy, které naši růžovou budovu opustily přesně před rokem, a zjistíme, jak se s tímto odstupem na svůj pobyt na základce dívají. Zajímalo nás ale třeba i srovnání základky a střední školy nebo názor děvčat na sebelásku...

Evča Mošnerová

před rokem žákyně 9.B, třídní učitelka Ivona Kovačičová
nyní Gymnázium Nové Město na Moravě

Jak vzpomínáš na základku? Nenapadlo tě někdy, že by ses třeba chtěla vrátit?

Moc ráda na ni vzpomínám. Někdy se mi zasteskne. Určitě bych se vrátila ☺...

Na který zážitek strašně rada vzpomínáš? Čemu se ještě teď usmíváš, když si na to vzpomeneš?

Určitě to budou všechny třídní akce, kterých jsme měli nespočet a také školní výlety. Například výlet do Anglie byl nezapomenutelný.

Usmívat se musím stále nad hláškami mých bývalých spolužáků nebo naší bývalé paní učitelky třídní a také nad zážitky na školních výletech. Například když nám ujeli spolužáci metrem ☺...

Kdo ti chybí nejvíc ze spolužáků a kdo z učitelů?

Nedá se to úplně konkrétně říct. Hodně mi chybí spolužačka, se kterou jsem byla často a teď je v Brně na konzervatoři, takže moc se nevidáme. Chybí mi většina učitelů, zvláště když na střední škole už nejsou učitelé tak tolerantní a milí jako na základce.

Myslíš si, že ti naše škola dala hodně? Nebo ti mohla dát víc?

Určitě mi dala hodně a můžu z toho dál čerpat. Mám dobré základy. Jsem ráda, že jsem mohla chodit do speciálky a získat takové zkušenosti v oblasti výpočetní techniky, které na gymplu ostatní nemají.

Když se díváš zpětně - který byl tvůj oblíbený předmět a který jsi naopak nemusela?

Měla jsem ráda angličtinu, němčinu a informatiku. A úplně v lásce jsem neměla chemii a matematiku.

Chybělo ti na základce něco?

Prála jsem si větší šatny, protože jsme se tam vždycky nemohli vejít. Jinak mi asi nic nechybělo.

Myslíš si, že jsi měla dobrou třídu? Nebo mohl být kolektiv lepší?

Mohlo to být lepší i horší, jak už to někdy bývá... Ale pár lidí mi vážně chybí a ráda bych je viděla.

Jaké vidíš výhody a nevýhody střední školy ve srovnání se základkou?

Na základce je vidět opora v učitelích, pro mě to byla výhoda. Teď na střední se už nikdo z profesorů o nic moc nestará. Taky to u nás na gymplu funguje tak, že když nenapíšeme velkou písemku například z fyziky ani na třetí pokus, musíme dělat opravné zkoušky za jedno pololetí a nikoho z profesorů to konkrétně nezajímá. Na základce mají učitelé podle mě velkou tendenci pomáhat. Ale střední škola už se tě hlav-

ně snaží postavit na vlastní nohy.

Jsi spokojená se svojí třídou a výběrem střední školy?

Jsem moc spokojená. I když máme ve třídě i sportovce, kteří mají individuální plány a jsou častěji na závodech než ve škole. A nás, kteří jsme na všeobecném gymnáziu, je pár a zůstáváme tam většinu času sami. Musím ale říct, že jsme dobrá parta. Sice jsem často našťavaná nebo smutná, že mám málo času nebo že mi něco nevychází, ale i tak jsem ráda. Doufám, že mi dá gympl ty nejlepší základy na vysokou školu, kterou bych chtěla potom absolvovat.

Jaký máš názor na sebelásku?

Podle mě je hodně důležitá, ale nesmí se to s ní přehánět.

Monča Vítková

před rokem žákyně 9.A, třídní učitelka Radka Havlíčková
nyní průmyslovka ve Žďáře nad Sázavou, ekonomika a podnikání ve strojírenství

Jak vzpomínáš na základku? Nenapadlo tě někdy, že by ses třeba chtěla vrátit?

Každá škola má něco do sebe. Střední je už něco úplně jiného jak po stránce učení, tak po stránce přístupu učitelů. Ale na školu vzpomínám moc hezky, i když většina bývalých spolužáků se hrozně moc změnila. Moc ráda bych se tam vrátila - za učiteli i za učením.

Na který zážitek strašně rada vzpomínáš? Čemu se ještě teď usmíváš, když si na to vzpomeneš?

Zážitků na škole byla spousta. Ale vždycky mě zahřeje u srdce, když si vzpomenu na naši

skvělou třídní (na střední jsem dostala jednu z nejhorších na škole), na náš poslední výlet a na vyřazko.

Kdo ti chybí nejvíc ze spolužáků a kdo z učitelů?

Nejvíc mě chybí moje nejlepší kamarádka, s kterou jsem trávila každý den. Teď nás střední rozdělila a skoro se nevidáme. Ale taky to, jak se na této škole všichni znají a celkově vztahy mezi učitelem a žákem nebo spolužáky jsou úplně jiné. A to mi chybí.

Myslíš si, že ti naše škola dala hodně? Nebo ti mohla dát víc?

Tato škola mi dala docela hodně. Prostě základy. Ale musím říct, že na svém oboru ekonomiky se mi teď hodně hodí, že je základka byla zaměřená na výpočetní techniku. Ačkoliv jsem byla v áčku, tak jsme přece ty hodiny výpočetky měli a teď to využiju. Ne úplně všechno si pamatuji, ale to není chyba školy ☺.

Když se díváš zpětně - který byl tvůj oblíbený předmět a který jsi naopak nemusela?

Oblíbený předmět byl asi tělocvik. A naopak jsem úplně neměla ráda například v 9. třídě přírodopis kvůli horni-

nám. Jinak mně předměty nevadily.

Chybělo ti na základce něco?

Ve škole mně asi nic nechybělo.

Myslíš si, že jsi měla dobrou třídu? Nebo mohl být kolektiv lepší?

Třidu jsme měli v šestce a sedmičce strašnou, ale v osmičce a devítce už si nemůžu vůbec stěžovat, to jsme byli skvělá třída.

Jaké vidíš výhody a nevýhody střední školy ve srovnání se základkou?

Střední škola je mnohem těžší. Neprobírají se tam už jenom základy, ale to, co víme ze

základních škol, rozvíjíme. Přístup učitelů je taky úplně jiný. Když je člověk na menší škole, tak si myslím, že to může být dost podobný, ale když jsem na škole, kde je 900 žáků, tak ani některé učitele vůbec neznám a ti, se kterými máme hodinu, si nás sotva pamatují. Na základní škole to je tak, že se všichni znají, a na střední jsem ráda, že znám učitele, kteří mě učí. Je to takový neosobní

Jsi spokojená se svojí třídou a výběrem střední školy?

Škola je to super, jenom jsem si vybrala špatný obor a vím, že až budu dospělá, tak nevydržím 8 hodin sedět někde v kanceláři a klikat něco do počítače.

Třidu máme taky skvělou, ale ani skoro po roce se pořádně neznáme, protože jak je zvykem jezdit na adaptační (seznamovací) kurz, tak to naše škola nejezdí a na žádném výletě jsme taky nebyli. Jeli-kož máme ve třídě jen pět kluků a jinak holky, tak se naše třída rozdělila na skupinky a ani nemáme nějak prostor se o pětiminutových přestávkách seznámit.

Jaký máš názor na sebelásku?

Sebeláska je krásná. Každý by se měl mít rád i se svými chybami. Občas je to docela těžké, ale jde to.

Denča Mrázková

před rokem žákyně 9.B, třídní učitelka Ivona Kovačičová
nyní Střední škola gastronomická Adolpha Kolpinga, Žďár nad Sázavou

Jak vzpomínáš na základku? Nenapadlo tě někdy, že by ses třeba chtěla vrátit?

Na školu vzpomínám jen v tom dobrém, základka mi toho hodně dala. Určitě by se našly důvody, proč bych se na základku chtěla vrátit...

Na který zážitek strašně rada vzpomínáš? Čemu se ještě teď usmíváš, když si na to vzpomeneš?

Nejlepší zážitek, když to tak vezmu, bylo asi to, jak jsme se v 6. třídě zasekli v Zubří na šlapadlech a musely nás paní učitelky zachraňovat ☺.

Kdo ti chybí nejvíc ze spolužáků a kdo z učitelů?

Na základce jsme měli naši super čtyřku, která učitelům

lezla občas na nervy ☺, tak ta mi chybí nejvíc, ale určitě by se našli i další lidi od nás ze třídy...

Myslíš si, že ti naše škola dala hodně? Nebo ti mohla dát víc?

Myslím, že mi toho dala dost na to, abych to zvládala na střední.

Když se díváš zpětně - který byl tvůj oblíbený předmět a který jsi naopak nemusela?

Nejoblíbenější předmět byla asi angličtina s paní učitelkou Pinterovou, na ni vzpomínám jen v dobrém. A co jsem fakt nemusela, to byla matika a fyzika.

Chybělo ti na základce něco?

Myslím si, že na základce jsem měla vše, co jsme potřebovala.

Myslíš si, že jsi měla dobrou třídu? Nebo mohl být kolektiv lepší?

Naše třída byla taková zvláštní. Když jsme chtěli, uměli jsme být dobrý kolektiv, který toho společně zvládl hodně, ale většinou to vypadalo tak, že naše třída byla rozdělena na několik skupinek a hádali jsme se.

Jaké vidíš výhody a nevýhody střední školy ve srovnání se základkou?

Hele, výhody na střední, těch asi moc není, max. že máme WiFi a školní bufet, kde mají úžasné jídlo. A nevýhody... Ta je asi jedna, a to přísnější učitelé. A co mi určitě chybí ze

základky, je paní Slámová a její mlíčka ☺.

Jsi spokojená se svojí třídou a výběrem střední školy?

Určitě jsem se střední školou velice spokojená, se třídou se to už říct nedá.

Jaký máš názor na sebelásku?

Sebeláska? Mnoho lidí vyrostlo v přesvědčení, že mít rád sám sebe je ošklivé. Správné je myslet na druhé. Říkat „ne“ je drzé a arogantní. Pokud však chceme v přítomnosti dosáhnout

trvalého pocitu štěstí, je na čase naučit se milovat sebe sama a stavět sebe na první místo.

A JAK TO VYPADÁ PO TŘECH LETECH?

Lucka Kosourová

před třemi lety (2015-2016) žákyně 9.C, třídní učitelka Renata Slámová
nyní Gymnázium Nové Město na Moravě

Jak na svoji „starou“ školu po třech letech vzpomínáš?

Na starou školu vzpomínám s úsměvem na tváři. Jako třída

jsme si všichni sedli, dodnes se se spoustou spolužáků i učitelů vídám. Spousta zážitků, kama-

rádů, úsměvných, ale i bolestných situací...

Nejoblíbenější předmět?

Můj nejoblíbenější předmět vždy byl a bude tělocvik ☺.

Nejméně oblíbený předmět?

Neoblíbený předmět byl sto-procentně fyzika, to zůstalo i nadále.

Nejlepší zážitek?

Náš nejlepší zážitek byly všechny výlety, Zubří a jeden z nejlepších a nejvtipnějších zážitků bylo určitě nacvičování na vyřazení.

Nejlepší školní výlet?

Nejlepší výlet byl, když jsme jeli do kostnice a potom jsme šli na bobovou dráhu.

Tvůj největší průšvih?

Já jsem byla vždy bez-průšvihová holka ☺.

Co ti ve škole chybělo?

Nic mně nechybělo. Vše, co jsme potřebovali, jsme měli v prostorách školy.

VELIKONOČNÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM

TOULÁNÍ

Školní toulavý autobus obsazený rodiči, prarodiči, jejich ratolestmi a ostatními zájemci vyrazil v tomto školním roce na svoji již třetí trasu. V sobotu 20. dubna 2019 jsme se vydali na prohlídku velkolepé budovy zámku Kačina nedaleko Kutné Hory, která je postavená v empírovém stylu a půdorysem připomíná otevřenou podkovu...

Kromě klasického prohlídkového okruhu jsme si prohlédli také výstavu tradičních velikonočních symbolů a ti šikovnější zvládli i velikonoční dílničky, které byly jako doprovodný program. Jednalo se o zvyklostné pečení, malování kraslic a výrobu ptáčků z přírodnin.

Ze zámku Kačina jsme pak pokračovali do Prahy do Národního zemědělského muzea. Tři klasická patra, jedno střešní a ještě muzejní dvorek. Přizemí si v expozici „Jede traktor“ užili milovníci zemědělské techniky. První patro nabídlo ve dvou expozicích („Myslivost“ - tam aktuálně probíhala také výstava Lesníkův rok a

„Rybářství“) pohled na přírodní zdroje, díky kterým si člo-

věk od počátku své existence zajišťoval obživu.

Druhé patro prezentovalo zemědělství jako jeden z největších objevů lidstva (expozice Zemědělství, Voda v krajině). Třetí pak bylo věnováno stravování (expozice Gastronomie). Vše završil „Život na střešní zahradě muzea“ s neuvěřitelnými výhledy na naši „stověžatou“...

Komu výše uvedené nestačilo, posadil se na muzejní dvorek, kde si v ruchu velkoměsta žijí v poklidu kozy, slepice, králíci, holubi a další domácí zvířata. V každém patře, u všech expozic byla řada interaktivních

prvků, kvízů nebo herních simulátorů – nenudily se tak

nejen děti, ale ani dospělí. Čtyři hodiny věnované tomuto

muzeu utekly jako voda a všichni si jej náramně užili.

CESTA ZA NEJVĚTŠÍ MINCÍ A NEJEN ZA NÍ...

O velikonočních prázdninách vyrazili na objevnou cestu také žáci 5.B. Jejich trasa směřovala do našeho hlavního města a program výletu byl nabitý zajímavostmi od začátku až do konce.

První zastávkou bylo setkání s unikátní, největší a nejdražší mincí, jakou kdy naše centrální banka vydala. Mince z ryzího zlata má v průměru více než půl metru, je silná 4,5 cm, váží 130 kg a její hodnota je 100 milionů korun. Je největší v Evropě a druhou největší mincí na světě (větší už je jen australská mince z roku 2011 s průměrem 78 centimetrů a

váhou přes tunu). Byla vydána při příležitosti sta let československé koruny v České min-

covně v Jablonci nad Nisou. Její krásou se páťáci kochali v Císařské konírně Pražského hradu.

Jejich další kroky vedly do bývalé dvorní kaple svatého Kříže, kde na ně čekal nejen bohatě zdobený interiér, ale především Svatovítský poklad - největší chrámový poklad v českých zemích a jeden z největších v Evropě. Nádherné zlaté a stříbrné schránky s uloženými relikviemi určitě za zhlédnutí stály.

Následovala procházka tzv. Královskou cestou – Nerudovou ulicí přes Karlův most a Staroměstské náměstí až na Ovocný trh ke Stavovskému divadlu, kde na všechny čekal příjemný pan průvodce, který všechny provedl tajemnými zákoutími divadla. Počínaje hledištěm v bílomodrozlatém provedení přes různé foyery až po technické zázemí divadla s moderním otočným jevištěm.

Nechyběla ani informace o významné osobnosti, která na těchto prknech v minulosti nejen vystoupila, ale osobně dirigovala i svoji operu - jednalo se o samotného W. A. Mozarta.

Poslední zastavení, které ve svém programu pátáci ještě měli, bylo Národní divadlo na rohu Národní třídy. Prohlídka tentokrát začínala u základních kamenů – nejbližší od Nového Města na Moravě putoval do

základů zlaté kapličky kámen ze zříceniny Podlažického kláštera u Chrasti u Chrudimi – je pod číslem deset. Pohled do hlediště, jež je tady v červenozlatém provedení a nad hledištěm visící 2 tuny těžký lustr o šířce 3 metry a délce 5,5 metru, který má 260 lampiček, byl naprosto famózní. Prohlídka končila na lodžii, odkud byl krásný výhled nejen na Pražský hrad, ale také Petřín, hladovou zeď, Sovovy

mlýny, část Karlova mostu či protékající Vltavu.

Výlet byl poměrně náročný, chytré hodinky na zápěstích některých výletníků ukazovaly, že mají v nohách téměř 10 km. Při zpáteční cestě vlakem se ale u nikoho kupodivu žádná velká únava neprojevila, usazením do měkkých sedadel jakoby všichni zázračně ožili ☺...

KRÁSNÉ NICNEDĚLÁNÍ

Eliška Skuhrovcová, 7.C

V letošním školním roce se nám naskytla jedinečná možnost, která se určitě hned tak opakovat nebude. Zatímco všechny ostatní školy v republice měly jarní prázdniny jako obvykle týden, naše škola si je užila rovných čtrnáct dnů...

Za tuto situaci vděčíme stavebním úpravám školy, které probíhají už celý školní rok a po jejichž dokončení budeme mít nové odborné pracovny, které nám doposud chyběly. Některé práce ale za běžného provozu nebylo možné uskutečnit, a tak nám pan ředitel k týdnu jarních prázdnin přidal ještě jeden další navíc ☺.

Najednou jsme tedy měli dva týdny volna - ale co s nimi? To byla otázka, kterou si položila většina z nás. Za dva týdny se toho dá zažít hodně. Spousta z nás vyrazila s rodiči na dovolenou - třeba do hor nebo na Slovensko nebo do některé z ostatních zemí.

Já jsem si užívala doma s přáteli. Na začátku prázdnin jsem si říkala, jak to bude super, když máme dva týdny volno.

Myslím, že asi nikdo z nás nevyslovil větu: „To je nuda!“ Každý si našel zábavu, která ho bavila.

První týden, kdy jsme měli volno společně i s dětmi z ostatních novoměstských škol, utekl jako voda. Pak ale nastala ta naše super výhoda ☺ - ostatní děti odcházely do školy a my jsme se mohli povalovat doma třeba u televize nebo u počítače, ale mohli jsme i cestovat nebo trávit čas jakýmkoliv jiným způsobem. Byl to skvělý pocit volna, nicnedělání a užívání si ☺...

Co naplat, uteklo to bleskem a další týden už jsme byli ve škole taky. Ale po pravdě řečeno - kdyby byly prázdniny nekonečné, tak bychom větu „To je nuda“ určitě časem použili ☺...

MINIANKETKA

Co jste dělali o letošních mimořádně dvojnásobných jarních prázdninách?

- Nic zvláštního. Seděla jsem doma, chodila jsem ven s kamarády...
Kateřina Mikešová, 5.A

- Byla jsem u dědy.
Hana Košťálová, 5.A

- Hrála jsem si se svým novým hříbětem.
PS: Je to živé zvíře.
Alžběta Žáková, 7.B

- Byla jsem se skautem na horách.
Natálie Heralová, 7.A

- My jsme jarní prázdniny pojali cestováním. A letos jsme se vydali objevovat kouzla Mallorky. Bylo to tam super!
Michaela Harvánková, 8.C

.....
Nina Zichová, Tereza Tatičková, 7.C

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

DEVÁTÁCI I PÁTÁCI
ROZHODOVALI
O SVÉ BUDOUCNOSTI

Přijímačky. Slovo, které ještě před nedávnem vyvolávalo u většiny devátáků, ale i u některých žáků pátých tříd ne příliš příjemné pocity. Bylo totiž neodmyslitelně spojeno s jejich další budoucností. Studium na většině středních škol, v primě gymnázia, ale třeba i ve specializované třídě zaměřené na informační technologie, která je výsadou pouze naší školy, bez jejich úspěšného absolvování není možné...

PŘIJÍMAČKY DO SPECIÁLKY 2019

11. dubna 2019 se u nás ve škole konalo přijímací řízení do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku. Jak to tak bývá zvykem, i tento rok byli mladým uchazečům o studium z pátých tříd k ruce devátáci, kteří stejným rituálem procházeli před čtyřmi lety.

Když byly žákům pátého ročníku rozdány písemné testy, zapojili se do jejich luštění i někteří devátáci, kteří měli těsně před přijímacími zkouškami na střední školy. Někteří si jen testy prohlédli, ale našli se i tací, co se do nich pustili

stejně pilně jako jejich přátelé z páté třídy ☺.

I přes věkový rozdíl čtyř let stáli devátáci bok po boku pátákům po celý den, byli s nimi do poslední chvíle také u ústních pohovorů a drželi jim

po celou dobu palce. Úspěšné žáky totiž čekají krásné čtyři roky ve třídě se specializací na výpočetní techniku, kterou my teď tak neradi opouštíme...

Světlana Dittrichová, 9.C

STŘEDOŠKOLSKÉ PŘIJÍMAČKY VE DVOU KOLECH

12. dubna 2019 se konaly na středních školách přijímací zkoušky. Já jsem je psala na průmyslovce ve Žďáře nad Sázavou. Přijímačky začínaly v 8:30 a jako první jsme psali didaktický test z matematiky, na který jsme měli 70 minut. Po matematice jsme měli asi půl hodiny přestávku a potom nás čekal didaktický test z českého jazyka, na který je 60 minut. Před každým testem

nám učitelé řekli pravidla při psaní testů a podepisovali jsme papíry o převzetí testů.

To stejné se opakovalo v pondělí 15. dubna - já jsem ve druhém přijímačkovém kole psala test na zdravotní škole ve Žďáře nad Sázavou. Bylo to prakticky stejné jako v pátek, ale kdybych měla srovnat testy z pátku a pondělí, tak pro mě byla matematika lehčí v pátek a čeština byla lehčí v pondělí.

Čekala jsem testy těžší, ale jsem ráda, že to nebylo tak hrozné. Měli jsme z toho všichni strach, ale myslím, že jsme se všichni dostali tam, kam jsme chtěli.

Přeji všem devátákům hodně štěstí na střední škole, ale těch pár dnů, které nám zbývají tady na základce, si musíme ještě užít ☺...

Veronika Jamborová, 9.C

NAŠE TŘÍDA 7.C

Anna Součková, 7.C

V OKAMŽICÍCH...

Není den jako den. Některé dny plynou jeden za druhým a nejsou ničím výjimečné. Pak se ale dostaví třeba nepatrné, radostné, zarážející či překvapivé okamžiky a den se pro nás stává neobyčejným. O takové výjimečné zážitky, které proměnily naše dny v ty nezapomenutelné, bych se s vámi chtěla podělit...

První zážitek patří naší paní učitelce třídní Erice Oravcové. Vymysleli jsme, jak ji překvapit a popřát jí k narozeninám. Teoreticky jsme to měli připravené, teď ještě aby to klaplo ☺. No a ono to vážně klaplo, ale úplně jinak a něco úplně jiného. Scénář byl snadný: holky namluví paní učitelce, že je naší spolužačka Káti špatně, aby přišla k nám do třídy. Ona

přijde a my hurá a všechno nejlepší ☺.

Realita: Vše probíhalo dle scénáře až ke dveřím naší třídy. A tam to právě klaplo, ale dveře třídy těsně před nosem naší paní učitelky. Co myslíte? Místo „hurá“ následovalo poučení o slušném chování a co prý je Káti? Kát'a řekla, že jí není vůbec nic, že je naprosto

v pořádku, čímž rozpoutala bouřlivý smích celé třídy. Z nás pak vylezlo chabé „Všechno nejlepší“, což už nemělo takový efekt, jaký měl být. Přesto si ale myslím, že byla paní učitelka ráda, že jsme si na ni vzpomněli, a malý prohrěšek proti etiketě a slušnému chování nám odpustila.

Řekne se „céčko“ a všichni mají hned jasno - no jó, výpočetka... Tak tedy druhý zážitek musí být zákonitě věnován

hodině výpočetní techniky. Obzvláště když se tato hodina nemá konat ve třídě u počítačů...

Scénář (tentokrát dohodnutý s panem učitelem Slámou): cílem hodiny bude cesta na Tří kříže, kde se budeme učit fotit přírodu a zacházet s fotoaparátem, pokusíme se pořídit co nejhezčí fotografie, z kterých sestavíme prezentaci o našem dobrodružství. Po náročném focení opečeme buřty na posilněnou - pro některé z nás možná hezčí zážitek než focení samotné ☺.

Realita: Akci jsme domlouvali asi tak 2 týdny dopředu a všechno vycházelo podle našich představ. Když jsme se konečně dočkali našeho společného výletu a taky toho, že počasí přálo, došlo k jedné jediné malé komplikaci - pan

učitel zapomněl přibalit do svého batohu buřty ☺. To ale zjistil až na kopci nad Novým Městem, takže nebylo cesty zpět. Přesto se den vydařil

a vznikly krásné prezentace plné fotografií. Jen ty buřty tomu chyběly...

Pro tentokrát se s vámi loučím a o další zážitky se s vámi po-

dělím zase někdy příště. A nechcete nám taky napsat něco o vaší třídě? Neříkejte, že se u vás nic neděje...

Nina Zichová, 7.C

DROGY KOLEM NÁS

V úterý 23. dubna 2019 se naše třída 7.C zúčastnila programu o drogách a návykových látkách, který pro nás připravilo Portimo. Toto téma je nyní velice aktuální, protože lidí závislých na drogách stále přibývá a většina z nich špatně skončí...

Na začátku programu jsme si vyrobili jmenovky, napsali na ně svá jména a připsali svůj oblíbený nápoj. U nás vyhrála cola. Potom jsme se rozdělili do tří skupin.

Každá dostala na velkém papíru napsaný název návykové látky a k tomu spoustu malých papírků s pojmy, které se týkaly také návykových látek. Úkolem bylo přiřadit všechny malé papírky k údajům popsaným na papíru velkém. Nakonec jsme všechno zkontrolovali a případné nedostatky vysvětlili a opravili. Tím byl úkol splněn a pokračovali jsme další hrou.

Rozdělili jsme se na váhače, pokušitele a klad'ase ☺. Každá skupina měla svůj cíl. Pokušitelé měli napsat, proč je dobré pít alkohol. Důvodů se našlo hodně. Klad'asi dělali pravý opak. Ti zdůvodňovali, proč bychom jej pít neměli. Důvodů se také našlo dost. Tyto dvě

skupiny to měly jednoduché. Jejich názory byly vyhraněné a neměly o čem pochybovat. No a váhači? Ti si vyslechli argumenty obou skupin a přidali se na stranu s argumenty lepšími.

U nás se většina přidala na stranu pokušitelů ☺.

Zde šlo o hru, takže na výsledku až tak nezáleží. V životě je to ale horší...

Mgr. Pavlína
Poláčková

VÝSLEDKY

SPOLEČNÉHO ÚSILÍ

Je tu konec školního roku a s ním jako vždy přichází i pohled na konečné výsledky dalšího ročníku našeho společného sběrového úsilí. Tabulka nepotřebuje žádný velký komentář (údaje jsou v kilogramech), ale určitě nesmí postrádat jeden hlasitý dodatek: „Všem Vám moc děkuji!!!“ ☺☺

TŘÍDA	POMERANČOVÁ KŮRA	CITRÓNOVÁ KŮRA	VÍČKA PET	BATERIE	PAPÍR
1.A	5,10	0,20	34,00	celkem	1 017,00
1.B	27,60	0,30	93,00	5,00	1 248,00
2.A	20,10	0,90	50,20	9,60	1 854,00
2.B	8,30	0,70	30,00	72,20	1 018,00
3.A	28,20	0,35	23,00	6,20	1 435,00
3.B	16,20	1,70	146,50	55,70	3 857,00
4.A	9,10	0,50	41,30	123,30	1 732,00
4.B	56,60	0,30	30,20	21,00	2 914,00
5.A	25,70	4,40	35,40	71,40	319,00
5.B	5,20	1,00	21,40	5,30	2 399,00
1. stupeň	202,10	10,35	505,00	1,70	17 793,00
6.A	0,80	0,00	3,80	0,50	396,00
6.B	1,70	1,10	27,30	12,10	2 111,00
6.C	3,40	2,80	20,20	3,00	720,00
7.A	2,70	0,00	15,60	5,30	1 243,00
7.B	3,45	0,00	120,00	0,00	1 873,00
7.C	2,20	0,80	22,10	5,50	1 953,00
8.A	20,50	0,00	10,00	0,00	449,00
8.B	1,10	0,00	2,60	0,00	1 781,00
8.C	1,00	0,00	13,70	10,00	2 594,00
9.A	0,50	0,50	6,30	1,00	1 185,00
9.B	0,50	0,00	7,00	1,20	1 563,00
9.C	5,50	1,20	56,60	3,90	1 620,00
2. stupeň	43,35	6,40	305,20	42,50	17 488,00
ředitelna	0,20	0,00	13,50	5,00	3 686,00
sborovna	2,00	0,00	0,20	1,50	15,00
družina	4,20	5,70	4,00	0,00	2 370,00
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	52,00
jídelna	0,00	1,70	0,00	0,50	0,00
CELKEM	251,85	24,15	827,90	420,90	41 404,00

PÁR ZAJÍMAVOSTÍ A ODMĚNA NAVÍC

Jen pro zajímavost ještě uvádím celkové výsledky našeho sběrového snažení za poslední tři školní roky. Když uvážíte, že nebýt našeho společného úsilí a hlavně ochoty udělat něco pro přírodní prostředí, mohlo tohle obrovské množství surovin skončit někde na skládce, tak můžeme být na naše výsledky opravdu pyšní.

Za poslední tři roky se nám tedy podařilo nasbírat tato množství jednotlivých komodit:

sušená pomerančová kůra:	717 kg
sušená citrónová kůru:	64 kg
víčka od PET lahví:	2 089 kg
baterie:	1 302 kg
papír:	125 038 kg

Jak už se stalo naším dobrým zvykem, opět byli formou zájezdů ocenění nejlepší z nejlepších. Žáci 1. stupně byli na zámku Kačina, kde absolvovali dva programy, žáci 2. stupně zamířili na jižní Moravu do areálu Živá voda Modrá, archeoskanzenu Modrá a KOVOZOO Staré Město.

Moc děkuji za všechny vaše aktivity, ve kterých budeme v novém školním roce 2019-20 samozřejmě pokračovat...

MÁ TO SMYSL. TŘÍDTE ODPAD

SEBELÁSKA

MÁTE RÁDI SAMI SEBE?

Divili byste se, jak moc je na světě lidí, kteří mají problémy sami se sebou. Něco jim na sobě vadí, pořád na to myslí, stále se s někým srovnávají a ve vlastní hlavě jim ten problém, kterého si ostatní kolem možná ani nevšimli, roste do gigantických rozměrů. A čím je ten problém větší a čím víc se mu věnují, tím méně se mají rádi. Chybí jim sebeláska. Dostat se do stavu, kdy sám sebe přijmu se všemi nedostatky, které mám, nebo které si třeba jen myslím, že mám, je docela obtížné, a tak jsme na tohle téma podívali trochu podrobněji...

Sebeláska je strašně důležitá „věc“... Každý si pod tím pojmem představí něco jiného, ale měli bychom si uvědomit, že sebeláska je hrozně důležitá, protože jediný člověk, který s tebou bude do konce života, je ten, který se na tebe kouká každé ráno v zrcadle. Zkus vstát, stoupnout si před zrcadlo a říct, že jsi krásná/ý. Nikdo na

světě není jako ty, nikomu se nikdy nebudeš podobat. Jsi originální a takovou/takového tě mají lidi rádi, nechtějí druhou Madonnu nebo Katty Perry. Chtějí tebe!

Ano, i já jsem strašně sebekritický člověk, nelíbí se mi moje postava, vlasy, hlas... Ale jsem to já. Ano, jsou tu někteří, kteří mě nemají moc v lásce,

ale přece se kvůli nim nebudu měnit! Ani ty ne! A když se ti nelíbí třeba tvoje váha, tak pro to něco dělej, a ne že si lehneš k telce a budeš se litovat... Zvedni zadek a dělej pro to něco, ale dělej to pro sebe! Ne pro druhé!

Miroslava Brabcová, 8.C

Sebeláska. Téma, o kterém se v poslední době mluví čím dál tím víc. Spousta lidí je na to slovo už téměř alergická. Je to stále omílané klišé a já to chápu. Komu by to nelezlo na

nervy, když při projíždění instagramu vidíme spoustu stránek, kde se o tom otevřeně mluví, kde lidé mluví o svých zkušenostech. Když denně vidáme spoustu citátů a moti-

vačních řečí, že se máme mít rádi takové, jaké jsme. Když na YouTube je o tom tolik videí, kde děvčata s krycí vrstvou makeupu o sebelásce mluví. A to jsou právě mladé dívky, které na instagramu postují fotky v legínách z co nejlepššího úhlu, ze kterého vypadají nejhubenější, kde zatahují břicho a na finální obrázek přidají filtr a doladí ho odstraněním pupínků. Těžko uvidíte jimi vyfocenou fotku, kde jsou nenamalované, v teplácích, s mastnými vlasy a s nezataženým břichem. Je téměř nemožné, aby takhle vůbec vyšly ven.

A proto se většinou mladé dívky cítí špatně. Začnou se nenávidět. Začnou si všímat každé

jediné nedokonalosti, se kterou se narodily. Téma sebelásky je tak moc sdílené, tak moc propagované, tolik kampaní se na tom zakládá, že právě dospívající holčiny tím bývají nejvíce ovlivněny. Všude vidíme krásné modelky a to nás donutí cítit se hrozně.

Já měla dny, kdy jsem se na sebe nemohla ani podívat do zrcadla. Strašně moc jsem brečela kvůli tomu, jak vypadám. Hrozně jsem nenáviděla. Hledala jsem na sobě každou nedokonalost. Až nezdravě moc jsem si toho všimla. V té době jsem se s nikým ani vídat nechtěla, přišla jsem si tak ošklivá. Doteď, když vidím někde svou fotku, tak se to vrací. A ty články o sebelásce mi vůbec nepomáhaly. Cítila jsem se hůř, protože jsem nedokázala začít se mít ráda taková, jaká jsem. Sebeláska je právě o tom přijímat se bez podmínek. To je to nejdůležitější.

Většinu dětí v pubertě trápí váha, proto začnou - mnohdy i nezdravě - hubnout. V hlavě jim problikává jediná myšlenka: „Až zhubnu, budu konečně krásná/ý.“ A právě tady je ta podmínka. A co bude pak, až zhubnete? Jen potom se budete mít rádi? Neříkám, že nesmíte hubnout, ale netvořte si podmínky v tom, kdy si budete o sobě myslet, že jste krásná, že vám to sluší.

Musíte se mít rády v každém stavu, ve kterém se vaše tělo nachází. Pokud máte velké boky... Bóže, co by za to jiné holky daly! A navíc - i klukům se větší pozadí líbí, přece musí být za co chytout, ne ☺?

Malý prsa? Pfff. Díky tomu se nemusíte trápit bolestmi zad, protože objemný hrudník postrádáte. To je výhoda, ne? Chloupky? Upřímně, za tohle je blbost se stydět, vždyť to je úplně a naprosto normální. Strie? Tolik lidí je má! Další problém může být třeba akné. Akné je normální. Všichni ho mají. Zrovna pupínky na obličeji (i kdekoli jinde) vás trápit nemusí, a pokud vám někdo z okolí řekne, ať s tím něco začnete dělat, nemějte z toho těžkou hlavu. Dá se to zmírnit,

ale pokud vám samotných pár pupínků nevadí, tak prostě chodte ven bez nalíčené. Dělejte to, v čem se budete cítit dobře.

Sebeláska je velké téma a je těžké jí skutečně dosáhnout. Nejlepší je začít malými krůčky. Najdete na sobě nejdříve věci, které se vám na vás líbí. Může to být maličkost. Že máte husté řasy, velké boky, husté vlasy, plné rty, krásný úsměv, že jste roztomile malé, vysoké... Každá má něco, na co může být pyšná. Pochvalte se.

A myslíte to upřímně. Neznamená to, že jste namyšlení a že si o sobě myslíte kdoví co. Ne. Tím, že o sobě řeknete, že jste krásná, nikoho neshazujete. Jen vám to pomáhá cítit se líp. Vy jste člověk, se kterým budete celý život, nemůžete se na sebe dívat jako na nejhoršího na světě.

Taky další klišé citát, ale opravdu pravdivý: „Nemůžete milovat ostatní, když nemilujete sebe.“ A to je přece úplně logické. Malými krůčky se k sebelásce určitě dopracujete,

musíte ale začínat pomalu, více se zaměřovat na komplimenty z druhých stran, neporovnávat se s modelkami na sociálních sítích a hlavně si přestat všimát svých nedokonalostí.

Moje máma tu mou depku vyléčila tím, že mi řekla, že se stejně na mě budou ostatní dívat jako na celek a ty drobnosti, kterých si vždycky všimá jen ten, kdo je vlastní, ostatní nevidí. A je to tak...

Kateřina Chalupová, 8.C

SVĚTOVÝ DEN VODY

V pátek 22. března 2019 pořádal náš Ekotým při příležitosti Světového dne vody akci pro děti ze čtvrtých tříd...

Členové Ekotýmu vytvořili celkem šest stanovišť a také čtvrtáci se rozdělili na šest skupinek, které se na jednotlivých stanovištích prošťřídaly. Děti plnily různé úkoly, které nějak souvisely s vodou. Třeba u stanoviště, které mělo název Rychlý člun, si měly vyrobit loďku, dát ji do lavoru s vodou a kápnout za ni trochu Jaru. U toho sledovaly, jaká nastane reakce.

Na konci jsme vybrali od všech skupin dětí pracovní listy a ty jsme na další schůzce Ekotýmu vyhodnotili. Výherci získali sladkou odměnu a pastelky. V průběhu této akce se děti dozvěděly nové informace a myslím, že se to všem moc líbilo.

*Tereza Tatíčková, 7.C
a Leonýna Oravcová, 8.B*

ČISTÁ VYSOČINA

V pondělí 8. dubna 2019 odpoledne jsme se vydali uklízet Vysočinu. Všichni jsme se sešli před školou a vyrazili na autobus, který nás dovezl do Vlachovic.

Odtud jsme šli zpátky pěšky do Nového Města a cestou jsme kolem cesty sbírali odpadky po nepořádných lidech. Nasbírali jsme celkem asi 10 pytlů odpadu. Může se to zdát jako malé množství, ale nejlepší by bylo, kdybychom nemuseli nasbírat ani jeden, kdyby se lidé polepšili a nedělali z okolí silnic smetiště. Tento rok se k nám přidal i pan školník a pro nás devátáky to byla poslední účast na této jarní úklidové akci. Moc jsme si to užili...

Lucie Kulíšková, 9.A

TADY BYCH FAKT PRACOVAT NECHTĚLA

Ve středu 10. dubna 2019 nás paní učitelka Janíčková vzala do čistírny odpadních vod v Novém Městě na Moravě. Už z dálky jsem cítila zápach, který se odtud linul, a ten mi jasně řekl, že tady bych fakt pracovat nechtěla ☹...

Když jsme vešli do - pro mě překvapivě velkého - komplexu plného různých nádrží a přístrojů, které si mezi sebou vodu vyměňovaly pomocí trubek, které připomínaly myší chodbičky, ujali se nás dva pánové, kteří nás čistírnou provedli a vše nám vysvětlili.

Nejdříve nám ukázali stroj, který z vody odstraňoval největší nečistoty - např. klacíky, papíry, odpadky. Poté nás prováděli mezi nádržemi. Některé byly plné vody, do některých se voda nahrnula přes obří přepážky, jinými voda jen protékala a pokračovala dál do labyrintu trubek.

Pánové nám popsali a ukázali, jak čistí vodu chemicky a jak biologicky. Ukázali nám, jak pomocí chemikálií odstraňují z vody nechtěné látky. Všechny ty informace, kolik co stojí a kolik čeho potřebují na vyčištění určitého množství vody, mě docela zajímaly, ale potom jeden z pánů řekl něco, co mě docela zarazilo. Řekl, že musí

koupit vodu, aby ji mohli vyčistit, za vyčištění vody také utratí dost peněz, ale prý musí zaplatit i za to, že vodu vrátí zpět do potoka!!! To mě dost překvapilo. A nejen mě se to zdálo zvláštní, také paní učitelka se nad tím trochu pozastavila.

Po prohlédnutí celého areálu nás ještě vzali do příjemnějšího prostředí a to byly kanceláře, kde nám ukazovali na počítači přehled o tom, odkud k nim voda teče atd. Přiznám se, že jsem to moc

neposlouchala, protože jsem byla fascinována velkou mapou na zdi, kde bylo zakreslené celé potrubí Nového Města. Ještě jsme dostali prostor zeptat se na pár otázek a pak už nás odvedli k východu a my se vrátili do školy.

Až na ten zápach se mi to docela líbilo, ale myslím, že už se tam znovu asi nepodívám ☺.

Libuše Konečná, 8.A.

DEN ZEMĚ

Každoročně se zapojujeme do oslav Dne Země, který připadá na 22. dubna. Pokaždé je to trochu jinak, ale vždy s myšlenkou, že svět máme jenom jeden a měli bychom se k němu chovat ohleduplně, aby nám vydržel...

Ten letošní Den Země nebyl výjimkou – tentokrát jsme se podrobně věnovali odpadům.

Už v průběhu měsíce března jsme začali programem Recyklohraní. Školu navští-

vili lektoři, kteří zábavnou formou seznámili všechny žáky 1.-5. ročníku s tím, kde

se dá ve staré pračce objevit zlato nebo proč dopřát starým spotřebičům a bateriím „druhý život“. Nechyběly ani základy správného třídění odpadu, jeho recyklace a ani otázky předcházení jeho vzniku, které jsou v současné době velmi aktuální.

Na tuto aktivitu navázala další, výjezdní – třetí, čtvrté a páté třídy se vypravily do Žďáru nad Sázavou na sběrný dvůr, kde si žáci prohlédli třídící linku a pozorovali separaci jednotlivých složek odpadu. Nakoukli i do bioplynové stanice, přičemž se

nestačili divit, kolik vyhozeného pečiva se v ní nachází. Závěr patřil skládce komunálního odpadu v Ronově nad Sázavou, která rozhodně nepůsobí utěšeným dojmem. Je v ní tolik neroztříděného odpadu, že je to skoro až nepochopitelné.

Snahou a cílem všech výše uvedených aktivit bylo, aby děti pochopily problematiku odpadů v širších souvislostech a přijaly pokud možno za vlastní, že jediným spolehlivým způsobem, jak snižovat množství vyprodukovaného odpadu, kterého kolem sebe viděly opravdu hodně, je předcházet jeho vzniku.

Mgr. Pavlína Poláčková

EKOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Jako každoročně se oslava Dne Země u nás ve škole nesla i letos v tradičním duchu ekologické olympiády...

Žáci poměřili své síly ve vědomostech z oblasti odpadů, dopravy, ovzduší nebo třeba energie, poznávali fotografie chráněných míst, rostlin i živočichů naší republiky a určovali drobné předměty.

V praktické části vytvářeli nástěnné obrazy z odpadového materiálu s různou tematikou. Vznikla tak díla mnohdy umělecká ☺, která znázorňovala zvířata, celé ekosystémy nebo památky UNESCO.

Všem soutěžícím patří díky za nadšení do environmentálního vzdělávání a vítězům navíc gratulace.

Mgr. Martina Janíčková

ROK SE ŽÍŽALAMI

Ani se tomu nechce věřit, ale je to tak - žáci letošní 5.B už mají více než rok ve své třídě kamarády z živočišné říše. Na tom by nebylo nic divného, kdyby se nejednalo o poměrně neobvyklé tvorečky, kterými jsou kalifornské žížaly...

Vermikompostér, ve kterém žížaly přebývají, úspěšně funguje jako edukační pomůcka. Ukazuje dětem, že organický odpad nemusí končit v popelnici, ale lze jej při správném kompostování využít jako kvalitní přírodní hnojivo.

Se žížalami se současná třída bude muset bohužel rozloučit, protože po prázdninách už z nich budou šestáci a rozběhnou se do různých tříd. Vermikompostér i s jeho obyvatelkami ale poputuje do některé z budoucích čtvrtých tříd a věříme, že se děti s žížalkami také rychle skamarádí ☺ a budou se o ně starat stejně pečlivě jako jejich předchůdci.

Mgr. Pavlína Poláčková

Starají se o ně pečlivě. Krmí je jednou až dvakrát týdně, pozorují, prohrabují a vlhčí, aby neuschly ☺. Jejich kamarádky mají rády většinu or-

ganických odpadů, zbytky zeleniny (nakrájené na menší kousky), čajové sáčky (ale pozor, nesmí být z umělých materiálů), kávovou sedlinu.

SMUTNÝ KONEC REHKA DOMÁCÍHO

V pondělí 20. května 2019 mě čekal smutný příchod do práce. U dveří přírodopisu ležel mrtvý ptáček. Škvírami kolem oken, která se v souvislosti se stavebními úpravami školy na schodišti vyměňují, ale nejsou ještě úplně utěsněná, se dostal do budovy, ale už se mu nepodařilo najít cestu ven...

Rehek domácí je poměrně hojný ptáček, lidově se mu přezdívá „kominiček“. Svou velikostí je o něco menší než třeba vrabec. Sdružuje se kolem lidských obydlí, kde si staví svá hnízda. Poznáte ho podle rezavě hnědých peříček na zadečku. Je převážně tažný a živí se hmyzem.

Ten „náš“ teď už spokojeně odpočívá v lese pod jehličím...

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA O EKOTÝMU

Ekotým existuje u nás ve škole už mnoho let, připravuje a realizuje spoustu vlastních akcí a také se zapojuje do různých projektů, které organizuje třeba Kraj Vysočina nebo jiné instituce. A tak nás napadlo trochu se poptat u nás ve škole, co všechno se o nás ví ☺...

1. Víte, kdy se Ekotým schází?
2. Co si myslíte, že v Ekotýmu děláme?
3. Víte o nějakých akcích, které Ekotým organizuje?
4. Chtěli byste se stát členem Ekotýmu?

Josefína Bartoňová, 6.C

1. V úterý.
2. Něco s přírodou.
3. Den vody a Země.
4. Jo, asi jo.

1. V úterý.
2. Staráte se o přírodu.
3. Nevím.
4. Asi ne.

3. Den vody a Země.
4. Jo.

Mirka Brabcová, 8.C

1. V pondělí.
2. Ekologii.
3. Den Země.
4. Ne.

Markéta Dobrovolná, 5.B

1. Ve středu.
2. Povídáte si o přírodě.
3. Sbíráte odpadky.
4. Jo.

Ema Juránková, 6.C

1. V pondělí.
2. Povídáte si o přírodě.

PhDr. Radka Havlíčková

1. V pondělí.
2. Domlouváte se o ekologických aktivitách.
3. 72 hodin, krmení zvířat, čištění studánek, třídění odpadu a Čistou Vysočinu.
4. Asi ano, jako dítě jsem totiž dělala spoustu takových aktivit.

Kristýna Průdková, 6.A

**Aneta Jamborová, 6.C
a Eliška Špačková, 6.A**

ROZLOUČENÍ S EKOTÝMEM

Uteklo to hrozně rychle a my už se budeme loučit. V Ekotýmu jsme každý jinak dlouho, ale i tak si myslím, že jsme si to všichni užili stejně. Kdybych měla vzpomínat na všechny zážitky, co máme, tak bych tu byla dlouho, ale i tak je tu něco, co bych chtěla říct. Každý výlet za odměnu byl plný zábavy a vzpomínek. Paní učitelka se pro nás

vždycky snažila vymýšlet zajímavé věci, ale ty jsme si museli samozřejmě zasloužit. Za těch několik let, co jsem v Ekotýmu působila, jsem toho zažila hodně a vím, kolik všechno dalo úsilí, takže si važte toho, co pro vás Ekotým dělá.

Myslím, že můžu za všechny devátáky říct, že jsme za tuto zkušenost vděční a děkujeme

za to paní učitelce Janíčkové, která nás všim provedla a užila si těch pár let s námi. A jelikož nás letos hodně odejde, tak vám chci říct, ať se na začátku dalšího školního roku k Ekotýmu přidáte, poznáte spoustu nových lidí a získáte zkušenosti.

Ještě jednou děkujeme a přeje hodně štěstí našim následovníkům v Ekotýmu...

Za devátý ročník Veronika Jamborová, 9.C

ROZDÁVÁME RADOST

Mgr. Pavlína Poláčková

NEMOCNÝM DĚTĚM

Po šestnáctiměsíční rekonstrukci se otevřela zcela nová budova dětského oddělení v novoměstské nemocnici. Tato událost snad ani nemohla zůstat bez povšimnutí...

Žáci obou našich pátých tříd oddělení navštívili při Dnu otevřených dveří, prohlédli si krásné novotou zářící i vonící prostory, a jak se na takovou správnou návštěvu sluší a patří, nepřišli s prázdnou. Donesli téměř patnáct tašek hraček i her, které věnovali právě do

herní místnosti tohoto oddělení a které zde jistě najdou uplatnění.

Tento malý dárek pak doplnili ještě o dárek větší, na kterém se podíleli i ostatní žáci a pedagogové naší školy. Darovali sestřičkám veselá trička v hodnotě 20 000 korun, která slav-

nostně předali zástupci žákovského parlamentu naší školy v pondělí 27. května 2019.

Věříme, že je sestřičky budou nejen rády oblékat, ale vyloudí také úsměv u každého dětského pacienta, který bude muset strávit nějaký čas v nemocničním prostředí.

Blíží se konec školního roku, uzavřela se klasifikace a do závěru dostalo i naše školní soutěžení – Školní liga. Letos probíhal už 11. ročník...

V pondělí 17. června 2019 se uskutečnilo vyhlášení celkových výsledků letošního ročníku Školní ligy. Průběh soutěže byl z důvodu rekonstrukce školy a naší uzavřené tělocvičny trochu jiný, než jsme byli v minulých letech zvyklí. Celá soutěž proběhla v podzimní a jarní části, kdy jsme mohli maximálně využívat venkovní prostory.

Účastníci soutěžili opět v deseti disciplínách, do konečných

výsledků se započítávalo osm nejlépe bodovaných. I letos bylo nejvíce účastníků z prvního stupně, v 6.-9. třídách už se našlo jen minimum sportujících žáků. Věříme, že až se menší děti dostanou na druhý stupeň, naši soutěž neopustí a budou se jí dále aktivně účastnit. Velký dík patří vychovatelkám naší školní družiny, které Školní ligu zařadily do svých pravidelných družinových aktivit a také pomáhají s její organizací.

Děti odcházely z vyhlášení spokojené. Všechny dostaly sladkou odměnu, téměř všechny drobnou cenu a pamětní list a ti nejlepší poháry a diplomy. Za podporu soutěže děkujeme městu Nové Město na Moravě.

Přeji všem krásné prázdniny a na viděnou v září při zahájení 12. ročníku Školní ligy.

Sportu zdar!

Na závěr samozřejmě připojujeme výsledky jednotlivých kategorií:

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

DÍVKY

1. Alžběta Pejchalová
2. Barbora Kočíková
3. Cornelia Rebmann
Eliška Šmardová
5. Tereza Slabá
6. Isabell Costa e Silva

1. Natálie Marešová
2. Michaela Pejchalová
3. Alice Jirků
4. Andrea Tarabová
5. Gabriela Horváthová
6. Adéla Kopřivová

1. Tereza Tatičková
2. Leontýna Oravcová
3. Nina Šinclová
4. Martina Krejčíková
Helena Šenkeříková
6. Vendula Lišková

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

CHLAPCI

1. Jan Korner
2. Adam Staněk
3. Dan Hendrich
4. Adam Topinka
5. Jakub Holý
Matyáš Homola

1. Kevin Vollbregt
2. Jakub Staněk
3. Radim Petr
4. Jakub Jelínek
5. Patrik Fajmon
Ondřej Kabelka

1. Radim Lempere
2. Lukáš Lempere
3. Michal Žváček

Ptáte se, proč jsem si vybrala zrovna tohle téma? Na to je jednoduchá odpověď. V dnešní době se totiž nic jiného než cigarety, drogy, alkohol a internet neřeší...

Většina problémů vzniká totiž právě kvůli těmto závislostem. Chtěla jsem napsat článek, kterým tak trošku zkusím motivovat mladší generaci k zamýšlení...

V současnosti jdete po náměstí a každý druhý člověk, kterého potkáte, má v ruce cigaretu. A to nejen dospělí, ale i děti. A to je právě to. Když se vrátíme do dřívější doby, cigarety deseti-leté děti ani neznaly. Vlastně znaly, ale nikdy by se třeba dvanáctiletý kluk neukázal s cigárem veřejně a ještě s výrazem v obličeji: „Hele, koukej, jaké jsem borec! Je to mimo školu, tak co....“

Tehdy šly děcka ven a dokázaly si celý den hrát. Dnes je to ale jinak. Nevím, proč to dnešní děti dělají. Myslíte, že je to moderní? Že budete „borci“, když budete kouřit? Řekla

bych, že v dnešní době to bude spíš naopak. Borec je ten, který nekouří a nechlastá. Něco jiného je, když vám rodiče na nějaké oslavě dají loknout piva. Je asi normální, že každý alkohol někdy ochutná.

Tímto článkem jsem vám hlavně chtěla říct, že si kazíte zdraví. Byl vždycky váš sen stát se sportovcem? Hrát profesionálně florbal, fotbal nebo hokej? Nebo holky, chtěly jste být profesionální gymnastkou nebo zpěvačkou? To je sice pěkné, ale když něčeho chcete dosáhnout, stojí to většinou spoustu úsilí, musíte se snažit, protože bez vůle zpravidla nedosáhnete ničeho.

Když ale začnete užívat drogy, tak máte minimální šanci, že se vám sny splní. Kolik slavných lidí mělo hned na začátku slibně rozjetou kariéru, než jim

tyto návykové látky přerostly přes hlavu? Je totiž možné, že za pár let vám to vaše zdraví spočítá, a myslím si, že určitě nechcete strávit zbytek života léčením.

Máte málo peněz? A lítáte v nějaké závislosti? Co kdybyste zkusili pokaždé, každé máte chuť si jít koupit cigaretu nebo třeba alkohol, peníze, které do toho dáváte, schovat. Asi byste koukali, kolik by vám jich na konci měsíce zůstalo. Třeba by to mohl být příspěvek na nový telefon nebo základ pro nějaké cestování.

Tímto jsem vám chtěla jenom říct, važte si svého zdraví a neničte si život, když ho máte ještě celý před sebou. A jestli chcete něco dokázat a neřešit pořád nějaké problémy, možná byste měli začít právě tímhle...

ABECEDA PENĚZ

Mgr. Pavlína Poláčková

ANEB HRAVĚ O FINANCÍCH

Přesně takhle zní název zajímavého projektu České spořitelny, do kterého se zapojily obě páté třídy naší základní školy v průběhu měsíců ledna až dubna. Cílem projektu je, aby děti poznaly, jak peníze fungují a na co si u nich dát pozor...

Prvním krokem byla návštěva místní pobočky České spořitelny, kde se žáci dozvěděli spoustu zajímavých věcí, vyzkoušeli si výběr z bankomatu, zúčastnili se krátké videokonference s pracovníci ostravské pobočky a „osahali“ si svůj první milion ☺.

Následoval druhý, daleko obtížnější krok. Na rozjezdové dráze nás základním finančním kapitálem podpořila již výše zmiňovaná Česká spořitelna. Žáci si vypracovali svůj podnikatelský záměr, zvolili ředitele firmy, účetní, nákupčí, marketingovou a pracovní skupinu, zkrátka vše, co by dobře fungující firma měla mít. Nebylo to vůbec lehké. Vyvrcholením celého snažení pak byl prodejní jarmark, který se uskutečnil v první polovině měsíce května. Žáci si vyzkoušeli, jak těžké je přilákat ko-

lemjdoucí, nabídnout své výrobky a prodat je – zkrátka marketing se vším všudy.

Nabídka obou pátáckých podniků byla pestrá a ve finále rozhodně nebyly ztrátové. Základní kapitál České spořitelny se podařilo zhodnotit měrou

vrchovatou, což všechny moc potěšilo. Získané finanční prostředky využili žáci každé třídy podle svého uvážení.

Velký dík patří žákům třídy 5.B, kteří dvě třetiny svého výdělku věnovali organizaci Patron dětí, konkrétně podpořili čtrnáctiletého Kubu ze Žulové, který je ochrnutý a pro zlepšení kvality svého života by potřeboval elektrický vozík. Společně budeme sledovat a doufat, že v novém školním roce už bude Kuba „pohyblivější“ a snaha dětí tak nevyšla naprázdno.

Poděkován patří také rodičům, kteří se do projektu zapojili svými vlastními silami a obohatili oba jarmarky výtečnými laskominami.

ŠKOLNÍ TOULAVKA

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ V CÍLOVÉ ROVINCE

Druhou červnovou sobotu vyrazili naši toulavci na svůj poslední letošní zájezd. V itineráři byl tentokrát Karlovarský kraj - přímo jeho srdce neboli krajské město Karlovy Vary...

Po téměř pětihodinové cestě byli všichni rádi, že se protáhne u obchůzce porcelánky Thun, která v současné době vyrábí nejen porcelán dekorač-

rem Becherovkou, jejíž výrobní kořeny spadají až do roku 1794. Byl by tedy téměř hřích, kdybychom tento podnik minul. To jsme nemohli dopustit

ujít. Rozhodně to by příjemně strávený čas ☺.

Poslední zastavení v tomto kouzelném městě patřilo Vřídlu, největšímu prameni termálních vod v Karlových Varech, který je s teplotou 73 stupňů zároveň nejteplejším termálním pramenem Čech. Exkurze do jeho nitra byla stejně zajímavá jako porcelánka či procházka městem.

Osm hodin strávených v tomto téměř padesátitisícovém městě bylo kouzelných a řada z nás se tam ještě určitě někdy vrátí. No a pokud ne tam, tak v novém školním roce s naší toulavkou pojedeme někam jinam ☺.

Přeji krásné prázdniny plné odpočinku, sluníčka a příjemného toulání po vlastech českých ☺...

ní, ale především užitkový pro domácnosti a hotely. Prošli jsme celým výrobním procesem. V dlaních jsme si prohnětli jemnou keramickou hmotou, jejímž základem je kaolín, a přes sušení a několikeré vypalování jsme se dostali až ke konečnému zdobení.

Z porcelánky jsme zamířili už do centra Varů, kde na nás čekala průvodkyně ze zdejšího informačního centra. Od světoznámého hotelu Pupp přes Vřidelní kolonádu až po hotel Thermal – plejáda zajímavých míst a informací.

Karlovy Vary jsou neodmyslitelně spojeny s bylinným liké-

a místní muzeum s ochutnávkou výrobků (samozřejmě jenom dospělí) jsme si nenechali

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

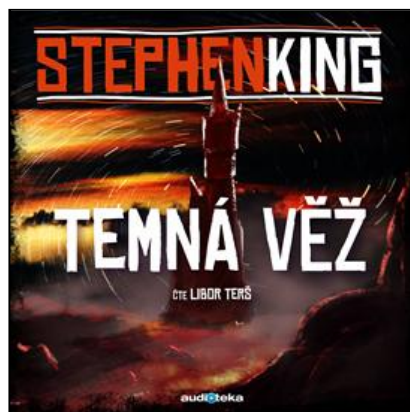
Čím dál více knížek vychází v dnešní době v audio verzi, tedy ve čtené podobě. Vydavatelství Audiotéka, se kterým již dva roky spolupracujeme, jich vydává každý měsíc obrovské množství. Knihy jsou skvěle načteny herci, zpěváky nebo moderátory. Prostě lidmi, které je radost poslouchat. Do dnešního čísla jsme vybrali opět knihy plné akce, kouzel, záchran světa před padouchy..., prostě knihy plné akce a napětí. Snad se vám budou líbit a inspirují vás tak ke čtení nebo poslechu...

STEPHEN KING TEMNÁ VĚŽ 7

Poslední díl ságy byl očekáván s velkým napětím a velice dobře si pamatuji, jak jsem před pár lety netrpělivě čekal, až kniha vyjde i v češtině. Bylo to jen pár měsíců po americkém vydání. Všichni fanoušci čekali, jaká bude ta tajemná Věž, ke které se už společenstvo pistolníků blíží.

Konec předchozího dílu byl tak napínavý, že čekání na další díl se snad vyrovnalo jen čekání na další sérii Hry o trůny nebo na poslední díl Harryho Pottera ☺. Příprava na narození démonického syna Susannah, očekávaná bitva s upíry a Karmínovým králem.

Poslední díl svým koncem vyvolal v táboře fanoušků této skvělé ságy velkou rozepři.

Někteří byli koncem nadšeni, ale jiní přinejmenším lehce rozčarováni. Já osobně jsem byl koncem dost překvapený,

ale asi nešlo ságu ukončit jinak. Jak kniha skončí? No, to přece nechcete vědět dopředu. To se neříká, to by byl spoiler ☺.

Na cestě k Věži, která je čím dál tím blíž, se odehraje mnoho temných dobrodružství a překážky na cestě jsou čím dál tím víc nebezpečnější a drsnější. Podle mého názoru nejlepší díl celé série je opět skvěle načtený a ozvučený.

Myslím, že je to jeden z nejlepších počínů vydavatelství Audiotéka...

audiotéka.cz

JAMES ROLLINS SIGMA FORCE 2 - MAPA Z KOSTÍ

Sigma Force je tajná organizace, která je složená z vědců a odborníků. Pokud si ale představujete tyto vědce jako šedo-

vlasé obrýlené muže a ženy, dost se pletete. Jsou to příslušníci elitních komand, kteří jsou

zároveň i odborníky na biologii, chemii nebo třeba historii.

Tento díl je opět plný historických záhad, krvavých přepadů,

tajných sekt a především záchrany světa. Je to oddechová knížka, kde rozhodně nečekejte hluboké myšlenky nebo filozofické názory na svět ☺. Především je zde plno akce, tajemství, humoru a občas i zamilovaných scén. Kniha, jak si všude můžete přečíst, tudíž nevyzrazují nic tajného, začíná masakrem věřících v katedrále v německém Kolíně nad Rýnem. Jsou zde ukradeny ostatky Tří králů...

Četl jsem zatím celou ságu a tento díl je podle mého názoru slabší. Nicméně Mapa z kostí

nepatří mezi knihy, které při čtení (nebo poslechu) odložíte po jedné třetině s pocitem, že je to ztráta času. Přečetl jsem ji celou a krásně si u ní vyčistil hlavu. Lehce nedotažený konec je ale pro Jamese Rollinse typický. Skvělý děj, řešené historické záhady, akční scény, ale to rozuzlení ☺...

Každopádně jako hlas do ucha na dovolenou, k moři nebo třeba na odpolední odpočinek víc než dobré...

JAK SE ZMĚNÍ INTERNET?

Václav Poul, 9.C

Evropský parlament odhlasoval přijetí směrnice, která se týká autorských práv na digitálním trhu. Nás jako obyčejných uživatelů internetu se dotkne zvláště článek 11 a 13. Co to pro nás znamená?

Článek 11

Tento článek se zabývá tiskovým využitím informací. Jde o to, že každý členský stát Evropské unie bude muset poskytnout ochranu vydavatelům tiskových publikací. To znamená, že pokud vydáme jakoukoliv publikaci a jsme jejím autorem, stát či kdokoliv jiný nemůže odebrat naše autorské právo. Článek 11 nás tedy chrání proti kopírování obsahu.

Článek 13

Týká se hlavně sociálních sítí. Jakýkoliv portál, kde můžeme sdílet či zveřejňovat obrázky, texty videa nebo písničky, musí mít svůj vlastní detekční systém, který bude detekovat každý nahraný obsah (text,

fotografie, video...) - už při nahrávání musí být prověřeno, zda nejsou autorská práva porušena. Tento systém odešle poskytovatelům portálu oznámení, že se na této síti objevil kopírovaný, tudíž zřejmě nelegální obsah. Poskytovatel je nucen řešit tento problém a oznámit tvůrci to, že jeho příspěvek byl zkopírován. Také musí autorovi dodat informace o systému.

Je tu však problém. Automatické detekční systémy jsou nepřesné, ale na druhou stranu rychlé a efektivní. Ano, mohli bychom na detekci používat lidskou sílu, která je sice přesná, ale velice neefektivní. Jen na YouTube je nahráno přes 300 hodin nových videí denně. To přináší problémy. Automatický systém může vyhodnotit

jakýkoliv příspěvek, který je jen velice málo podobný nějakému originálu, jako zákon porušující, a tak ho odstranit nebo zablokovat.

Článek 13 nás sice jako autory chrání, ale zároveň nás velice omezuje v našem životě. Nebudeme tak moci zveřejňovat cokoli, co se jen vzdáleně podobá něčemu, na co se vztahuje autorské právo.

EXKURZIÁDA

VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM A ZÁŽITKY

S příchodem jara se u nás ve škole každý rok roztočí kolotoč exkurzí, které příjemným způsobem doplní vědomosti, které jsme se pracně snažili nacpat do hlavy při vyučování ve třídě. Díky nim máme možnost navštívit místa, na která bychom se sami možná nevypravili, protože by nás to mnohdy ani nenapadlo. K několika takovým výpravám za poznáním se vrátíme teď podrobněji...

6.C V BRNĚ

Alberta. Poté jsme se vydali do muzea Anthropos, kde na nás čekaly pozůstatky našich předků a mimo to i velice vzdělaná průvodkyně, která nám řekla, že se máme ptát. Ona má totiž velice ráda zvědavé děti ☺. Po komentované prohlídce jsme si celé muzeum prošli ještě sami, abychom si případně mohli udělat selfie s pračlověkem nebo mamutem ☺.

Následně jsme se tramvají (jak říkají v Brně „šalinou“) přesunuli do Vidy. Ve Vidě každý dostal vstupenku a byli jsme vpuštěni na atrakce do areálu.

Naše exkurze začala již pět minut před šestou hodinou ráno, kdy jsme se měli potkat na vlakovém nádraží. Odtud jsme jeli do Žďáru nad Sázavou a dál vlakem směr Brno. A tady vznikl největší problém. Do kupéček jsme se totiž nemohli rozdělit na kluky a holky. Část z nás se tedy musela obětovat a rozdělit se. Nakonec jsme ale cestu my i naše paní učitelky Pinterová a Svobodová přežili ☺.

Když jsme v Brně vystoupili, tak jsme usoudili, že máme ještě dost času, a tak hurá do

Všechno bylo opravdu dobře vymyšlené a zábavné. Každý si tam našel to, co se mu nejvíce líbilo. Nechyběl ani program o magnetismu, který byl velice zajímavý. Zkoumali jsme magnetickou tekutinu a po

veškerých pokusech s magnety se nám podařilo vyrobit si feromagnetický sliz.

Po skončení programu nás opět přivítal Albert. Většina si koupila nanuk, protože bylo

opravdu teplo. Cesta vlakem domů rychle utekla.

Myslím si, že jsme si tento den všichni užili.

Klára Basovníková, 6.C

7.C V PRAZE

Jako každý rok na jaře jsme se i letos zúčastnili exkurze - tentokrát nás čekala Praha. Vyrazili jsme ráno vlakem a po malé chvilce už se ozývalo rozbalování bonbónů a různých dalších svačin, které jsme měli s sebou. Když jsme v Praze vystoupili, přišli jsme na 1. nástupiště, kde jsme mohli spatřit sochu pana Nicholase Wintona, který za druhé světo-

vé války zachraňoval děti od koncentračního tábora a posílal je do bezpečí do Anglie.

Naším cílem byl Pražský hrad, kde jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací a navštívili jsme mnoho komnat a místností, které se často objevují v televizi. Náhodou tam ta televize zrovna točila a někteří se v ní mohli objevit, pro-

tože s námi natáčela rozhovor.

Nemohli jsme samozřejmě vynechat katedrálu sv. Víta. Když jsme došli až do chrámu, viděli jsme stříbrnou sochu Jana Nepomuckého, který byl svržen do Vltavy. Navštívili jsme i mnoho různých sálů např. Španělský sál nebo Habsburský. Na konci prohlídky nám paní učitelka Poláčko-

vá řekla něco o Václavské kapli, kde je uložena lebka sv. Václava a kde se za tajemnými dveřmi, které na sobě mají sedm zámků, ukrývají zlaté korunovační klenoty.

Po prohlídce Pražského hradu jsme se přesunuli do technic-

kého muzea. Zde jsme viděli starodávna auta, letadla, balóny a mnoho dalšího. V technickém muzeu jsme si neprohlíželi jen historické stroje z osmdesátých let, ale také uhelný důl.

Poslední zastávkou byla Židovská synagoga, kde jsme se dozvěděli něco o historii židů. Nakonec jsme si mohli koupit nějaké suvenýry a pak už nás čekala jen cesta domů.

*Kateřina Stupková
a Eliška Skuhrovcová, 7.C*

9. TŘÍDY V ELEKTRÁRNÁCH

Třídy 9.A a 9.B se vypravily na exkurzi do elektráren. Čekala nás jaderná v Dukovanech a také přečerpávací v Dalešicích. Vyjeli jsme od kulturního domu a asi za hodinu a půl jsme byli na místě.

Kvůli komplikacím v Dalešicích jsme jeli nejprve společně do Dukovan. Tam jsme si odložili věci a šli jsme do kinosálu, kde nám průvodkyně řekla něco o elektrárně a následně nám pustila film o blackoutu. Blackout je stav, kdy přestane jít elektrický proud na určitou

dobu – například vinou počasí nebo třeba válek.

Po skončení filmu se 9.B vydala na interaktivní prohlídku a 9.A si podrobněji vyslechla, jak funguje elektrárna. Potom jsme se vyměnili s 9.B a šli jsme na prohlídku my. Viděli jsme různé věci týkající se elektrárny - například modely radioaktivního paliva, zmenšený reaktor atd.

Následně jsme jeli do vodní elektrárny v Dalešicích. Průvodkyně nám řekla obecné

informace o elektrárně a pak jsme s ní šli do budovy, kde jsme koukali na dokument o nádrži Dalešice. Potom jsme šli do haly, kde pracovaly tři turbíny. Bohužel jsme se dozvěděli, že dovnitř do hráze se už půl roku veřejnost kvůli bezpečnosti nepouští.

Cesta zpátky byla rychlá a kolem druhé hodiny jsme přijeli do Nového Města.

Eliška Kostecká, 9.A

ZUBERSKÝ POHÁR

SEDMÝCH TŘÍD

Mgr. Alena Beranová

Ve škole je naším dobrým zvykem vyvézt všechny sedmáky v květnu na dva dny do Zubří. Také letos se tři sedmé třídy utkaly v souboji o Zuberský pohár.

Už samotný začátek, tedy pěší výpravu na kolbiště, nám zkomplikoval vydatný déšť. Naštěstí nás vedení školy nechtělo hned zrána vyšplouchnout ☺ a objednalo nám autobus, hurá! Před deštěm jsme kličkovali celý den, ale s využitím všech dostupných vnitřních prostor jsme vykonali zkoušky opatrnosti, spolupráce, bystrosti, počtů, zdatnosti, tvořivosti a fantazie. Každý tým si první den vyrobil svoji vlastní vlajku, vymyslel pokřik a v závěru dne předvedl vtipné představení při večerním festivalu zakončeném improvizovanou diskotékou.

Druhý den nám přálo počasí, proto byl naladěný sportovně. Jednotlivé týmy soupeřily ve fotbálku a lesním golfu a potom všichni ze třídy společně překonávali elektrický plot – byla to strhující podívaná ☺!

U všech disciplín jsme týmy i třídy vedli k ohleduplnosti, efektivní spolupráci, nekonfliktní komunikaci a diskusi (ne vždy to šlo hladce ☺). Výsledkem byla všeobecná spokojenost dětí i dospělých, plno krásných zážitků, dobré zába-

vy a osobních posunů. Ve třídách pak visí vlajky a poháry – první místo získala třída 7.A, o fous druhá byla 7.B a krásné třetí místo obsadila 7.C. Gratulujeme!

VYŘIZOVÁNÍ ÚČTŮ V 8.B

Leontýna Oravcová, 8.B

V naší třídě jsme se dohodli, že vyrazíme na odpolední akci do Žďáru nad Sázavou. Paní učitelka domluvila Matrixx Laser Arenu, a tak jsme se vydali „vyřídít si účty“ ☺...

Před budovou již nedočkavě čekal pan školník, který se k nám ve hře přidal. Nejprve jsme se rozdělili do čtyř týmů a dva týmy se hned navlékly

do hráčského postroje a vydaly se do boje. Poté se týmy vyměnily a začala druhá bitva. Vše se ještě jednou zopakovalo.

Celé odpoledne jsme si užili, vyřádili se, zasmáli se a všichni jsme se dobře bavili. Některé účty byly vyřízeny, jiné čekají na splacení ☺...

PUTOVÁNÍ ZEMÍ

PÁNA PRSTENŮ

Šimon Dufek, 9.C

V letošním roce jsem měl jedinečnou možnost navštívit nádhernou zemi, která se vzhledem k poloze České republiky nachází na opačné straně naší planety - Nový Zéland. Museli jsme překonat vzdálenost zhruba 20 tisíc kilometrů a let z Prahy se nedá stihnout během jediného dne...

Jakmile jsme se dostali do města Christchurch, pronajali jsme si karavan a naše dobrodružství mohlo začít. Když jsme vyjeli z města, otevřela se nám nádherná novozélandská krajina. Naším cílem bylo dorazit do domu jednoho Čecha, u kterého jsme přespali. Druhý den jsme se vydali k nejvyšší hoře Nového Zélandu Mount Cook. Zde se také nachází ledovec, který je ale celý pokrytý kameny, takže je černý.

V následujících dnech jsme navštívili například město Queenstown, kde jsme si v ZOO mohli kromě jiného prohlédnout i novozélandského národního ptáka kiwiho. Vypadá trochu jako slepice ☺, ale nemá křídla, je trochu tlustší

a má protáhlý zobák. Je to noční pták, takže jsme ho nemohli potkat nikde jinde, než právě v této zoologické zahradě.

Z města Millford Sound jsme absolvovali plavbu lodí fjordem, kde všude kolem nás byly vodopády. Dostali jsme se dokonce i na širý oceán. Trajektem jsme se pak přesunuli z Pictonu do Wellingtonu, kde jsme se setkali s tátovým kamarádem, který nás doprovázel až do konce naší cesty. Navštívili jsme zde muzeum a podívali jsme se k budově senátu, které se říká beehive - tedy včelí úl.

Půjčili jsme si auto a vypravili jsme se k jezeru Tupo a k sirným pramenům Wai-O-Tapu. Zde se nachází nejtenčí zemská kůra na Zemi a díky tomu zde vyvěrá spousta termálních pramenů a také gejzír. Vyne-

chat jsme samozřejmě nemohli ani návštěvu Hobitína, místa, kde se natáčel jak Pán prstenů, tak i Hobbit. Celkem se zde nachází přes čtyřicet hobitích nor.

Poslední den jsme strávili v Aucklandu, což je největší město Nového Zélandu, nikoliv však město hlavní, tím je totiž Wellington. Zde jsme měli možnost vyzkoušet bun-

gee jumping z aucklandského mostu a těch 40 metrů volného pádu je skutečným zážitkem.

Další den už jsme jen nastoupili do letadla a letěli přes půl světa zpátky domů.

TOHLE BYSTE MĚLI VIDĚT

Magda Dvořáková, 9.C

Pokud patří mezi vaše záliby sledování dobrých filmů, třeba vám přijde vhod pár tipů na opravdu podařené snímky, které by neměly ujít vaší pozornosti...

ŽENY V BĚHU

REŽIE: MARTIN HORSKÝ

Když Věře umře manžel, rozhodne se mu splnit jeho poslední přání – uběhnout maraton. Proto se se svými třemi dcerami rozhodne vytvořit rodinnou štafetu a rozdělit si trasu na čtyři díly. Film ale není jenom o tréninku na maraton, každá z dcer si zrovna

prochází nějakou životní zkouškou a právě to dodává filmu tolik vtipných situací.

Film Ženy v běhu je jedna z nejlepších rodinných komedií, které jsem kdy viděla. Líbí se mi jeho zpracování, příběh i herecké obsazení - zejména Ondřej Vetchý v roli manžela

jedné z dcer. Film neobsahuje ani takový ten nucený humor a známé vtipy, ale přichází s úplně novými.

Myslím si, že má určitě vysoké hodnocení u kritiků i u veřejnosti, a po mě je to nejlepší film, který jsem tenhle rok měla možnost vidět...

SKLENĚNÝ POKOJ

REŽIE: JULIUS ŠEFCÍK

Film Skleněný pokoj je inspirovaný skutečným osudem slavné brněnské vily Tugendhat. Tu si nechá postavit mladý, bohatý a spokojený pár. Brzy se ale všechno změní – rodinná pouta se zpřetrhají a navíc do země vpadnou nacisté, a tak musí rodina uprchnout.

Vila proto postupně přejde do rukou nacistů.

Film byl pro mě velmi silný a po jeho zhlédnutí jsem nad ním musela velmi uvažovat. Podle mě skvěle odrážel tehdejší dobu a válku, ale k zamýšlení mě vedly hlavně vzta-

hy mezi postavami, o kterých film z velké části byl. Je to úplně jiný druh filmu, než které se běžně promítají, ale podle mě stojí za to mu dát šanci i přesto, že někoho může odradit, že je z minulého století.

DEN NARUBY 2019

Mgr. Hana Knapčoková

Den naruby patří v naší škole bezesporu mezi oblíbené a dnes už vlastně tradiční akce, které pořádá žakovský parlament. Letos tedy den, kdy bylo ve škole vše jinak, proběhl 30. června 2019. Jinak než obvykle probíhala také výuka...

Místo učitelů si výuku pro ostatní připravili sami žáci. Někteří vykládali novou látku a připravili si zajímavé prezentace, někteří si nachystali zábavné hry a soutěže, jiní škodolibě zvolili psaní písemek a zkoušení. Zjistili, že být učitelem není tak jednoduché, jak se jim možná zdálo ☺.

Jinak než obvykle probíhalo zvonění. Každá třída si vybrala svoji oblíbenou píseň a místo zvonku jim začátek a konec hodiny oznamovaly tyto hity.

Jinak než obvykle to vypadalo i ve škole. Chodby ožily barevnými balónky. Místo našich známých žáčků se zde objevili úplně jiní lidé – dámy v krás-

ných šatech s kloboučky a kabelkami, chlapci a muži v montérkách i oblecích. Všem to moc slušelo a vybrat z nich ty nejhezčí bylo hooooodně těžké. Proto jsme to i letos nechali na vás a vy jste svým hlasem přes internet pomohli zvolit MISS a MISSÁKA NARUBY 2019 ☺.

MISS NARUBY

1. místo	Serena	(Lukáš Hudeček, 9.B)
2. místo	Hanka	(Jakub Gregor, 9.C)
3. místo	Dáša	(Václav Brož, 8.C)

MISSÁK NARUBY

1. místo	Kevin	(Simona Kosourová, 8.C)
2. místo	Lery	(Kateřina Stupková, 7.C)
3. místo	Pepa	(Karolína Simajchlová, 6.C)

Děkujeme členům žakovského parlamentu, kteří tento den zorganizovali, všem zapojeným žákům a učitelům a těšíme se zase za rok...

VYCHÁZKA PRVNÁČKŮ DO OKOLÍ MĚSTA

*Mgr. Ivana Fousková
Mgr. Markéta Součková*

Hry, procházka, minigolf, opékání buřtů to vše vystihuje výlety tříd 1.A a 1.B. Užili jsme si krásné dopoledne plné společných zážitků, které jsme prožili při procházce v okolí Nového Města. Nechyběl sport v podobě minigolfu u hotelu Ski i spousta legrace při společných hrách...

DRUHÁCKÁ VÝPRAVA ZA ZVÍŘÁTKY

Mgr. Marie Budíková

I když byl první červnový týden na hezké slunečné dny skoupý, nad námi přivřel oko a poslal první příslib horkého léta nad Brno. Po loňském výletu autobusem do bystrického Edenu jsme si letos mohli troufnout na velkou výpravu do velkoměsta...

I když cesta někdy může být i cíl, cesta autobusem nepředčila zážitek ze zvířátek a druháčků se ZOO opravdu moc líbila. Žádné vození vláčky! Kdepak! Pěkně pěšky, kopce nekopce, aby viděli všechny výběhy se zvířaty. Kupodivu je žádné nesežralo ☺, naopak lvi

i tygři jevíli daleko větší zájem o své chovatele než o tak snadnou kořist, jako dvounohé malé zvědavce. Nu co... Ani lední medvěd se k nám nedošplhal, takže nakonec jsme my, paní učitelky, byly rády, že nesnědly při chuti k jídlu

některých našich svěřenců děti je ☺.

Nevím k čí radosti nebo smutku jsme se s dětmi zase pěkně spočítali a v plné síle a zdraví vrátili domů. Bylo to pěkné, už teď se těšíme na příště.

TŘETÁCI V JESKYNÍCH

*Mgr. Pavla Sedláková
Mgr. Markéta Ondráčková*

Žáci třetích tříd se na poslední společný výlet nejen moc těšili, ale celý květen i pečlivě připravovali. Vyrobili si totiž svoje vlastní trička. Ve čtvrtek 23. května 2019, kdy vyrazili na školní výlet, sice kvůli chladnému počasí zůstala většina skryta pod bundami, ale jim to na náladě neubralo...

Vydali se na Macochu, nejznámější propast v oblasti Moravského krasu, svezli se na lodičkách po řece Punkvě a ojedinelým zážitkem byla pro

mnohé také jízda lanovkou. Na zpáteční cestě ještě navštívili jeskyni Rudku a prohlédli si interaktivní zahradu.

Zážitků bylo mnoho, nálada výborná a z výletu zůstanou tentokrát nejenom vzpomínky, ale i naše třídní trička.

4.A A 5.A V ZOO

Jakub Semerád, 4.A

Večer před výletem jsem nemohl usnout, tak strašně jsem se těšil. Ráno jsem musel brzy vstávat, abych se nachystal. Pak jsem šel s maminkou ke kulturnímu domu. Šel s námi i můj pes Beník, který se přivítal i s kamarádem Vojtou...

Za chvíli přijel autobus, který byl luxusní a měl i bezpečnostní pásy. Seděl jsem se spolužákem Patrikem a cestu jsme si krátili povídáním a hraním her na mobilu. Cesta nám tak rychle utekla a najednou jsme byli v Brně u ZOO.

Hned za vstupními bránou byl nádherný páv. Nejprve jsme šli do pavilonu, kde byli tygři. Celá trasa byla hodně do kopce, ale bylo hezky, tak jsme ani nevyužili dopravu vláčkem. Postupně jsme obešli celou ZOO a obdivovali mnoho druhů zvířat. Nejvíc se mi líbil obrovský medvěd hnědý a krásné vysoké žirafy.

Společnou fotku jsme si udělali v africké vesničce. Koupili jsme drobné dárky, mlsali zmrzlinu a náš výlet se chýlil ke konci. Cesta domů proběhla klidně a celý výlet byl super.

SE 4.B A 5.B DO TAJEMNÉ PEVNOSTI I JINAM...

Mgr. Pavlína Poláčková

Tajemná pevnost, obří akvárium, podvodní tunel a deštný prales, to byl plán trasy školního výletu žáků 4.B a 5.B...

První zastávkou při výletním putování výše uvedených tříd bylo největší sladkovodní akvárium v České republice – konkrétně v centru Hradce Králové. Prohlídka začínala v přízemní místnosti, kde je vystavena unikátní sbírka lebek exotických ryb. Následovala druhá část v prvním patře, tropická lávka uprostřed deštného pralesa, kde jsme se pokochali krásou orchidejí, bromelií či tillandsií. Celkový dojem umocnil občasný tropický déšť a uměle připravovaná mlha.

Po průchodu pralesem už jsme se ocitli na dně sladkovodní

tropické tůně se společenstvím ryb Jižní a Střední Ameriky. V akváriu se 130 tisíc litry vody jsme viděli přes 500 ryb více než čtyřiceti druhů, z nichž jsou zde i opravdové rarity – mohutní přísavní krunýřovci, ryby rodu colossoma měřící až 90 cm a vážící až 23 kg nebo přes metr měřící arrowany.

Odpoledne se neslo v duchu tajemna – navštívili jsme totiž největší turistickou atrakci Josefova – podzemní chodby, jejichž tajuplnost a romantiku umocňuje osvětlení voskovými svíčkami, které jsme u vchodu dostali. Na šedesát minut se z

nás stali vojáci rakousko-uherské armády, na vlastní kůži jsme zažívali pocity vojáků bránících pevnost před nepřitelem - ne vždy ale byly příjemné... Dozvěděli jsem se o stavbě pevnosti, která vznikla na příkaz císaře Josefa II., spolykala asi 360 miliónů cihel a stavenišťem prošlo na dvanáct tisíc dělníků. Ohromující byla také suma investovaná do stavby pevnosti – více je 10,5 miliónů zlotých. V závěru nechybělo ani hledání pevnostního pokladu.

Výlet byl moc fajn, o čemž svědčí názory některých jeho účastníků:

...bylo to super! (Jakub Jelínek)

...mně se to hodně líbilo. (Ondra Kostecký)

...pevnost Josefov mě moc bavila. (Markéta Dobrovolná)

...byl to super výlet, moc se mi tam líbilo. (Míša Mužátková)

...výlet se mi moc líbil, nejvíc ty chodby. (Anička Ivičičová)

Jirka Dvořák, 4.B:

Letos jsme si se třídou vyrazili na výlet do akvária v Hradci Králové. Jmenuje se „obří“, ale mně to přišlo docela malé. Můžete se tu projít po pralese a prohlédnete si různé druhy ryb, které v Čechách určitě nenajdete. Zajímavé bylo, jak sklo akvária zkreslovalo...

Potom jsme odjeli do pevnosti Josefov. Zvenčí to ani jako pevnost nevypadalo, ale zevnitř ano. Pevnost měla krásné podzemní chodby, které tvořily labyrint o délce 35 kilometrů. Tam bych se lehce ztratil, kdyby nebylo lampy a hlavně paní průvodkyně, která nás doprovázela od začátku pevnosti. Ale lampy se taky hodily, i když někomu zhasly. Mně ale ne ☺.

Výlet se nám moc líbil. Akvářko bylo zajímavé, ale mně se víc líbil Josefov.

DOPIS Z VÝLETU 6.A

Milý Puclíku,

chtěly bychom ti napsat o našem školním výletě, na který se naše třída vydala 5. června 2019. Cílem cesty byla Pilská nádrž a Laser game ve Žďáře nad Sázavou.

Ráno jsme se všichni sešli u nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku a odjeli. Když jsme vystoupili ve Žďáru nad Sázavou, vydali jsme se na dlouhou cestu k Pilské nádrži. Svítalo slunce a bylo velké horko, tak jsme si udělali přestávku. Po přestávce nás čekal ještě pořádný kus cesty, ale stálo to za to. Bylo to tam velké! Měli tam prolízačky, skluzavky... i jídlo ☺. Až jsme si to tam užili, vydali jsme se dál.

Cesta byla o trochu kratší. A protože bylo ještě větší horko, koupili jsme si zmrzlinu. Na Laser game to bylo super, do-

stali jsme vesty, pistole a pokyny ke hře. Vstoupili jsme do pole a až potom začala zábava. Chvilí trvalo, než si oči zvykly na tmou, ale to nevadilo.

Po hře jsme se přesunuli na autobusovou zastávku a odjeli zpátky do Nového Města, kde náš výlet skončil...

Za třídu 6.A Anna Dvořáková a Kristýna Korbářová

6.B NA PILÁKU

Míša Hemzová, 6.B

6. června 2019 čekal naši třídu školní výlet, jehož cílem byla Pilská nádrž ve Žďáře nad Sázavou. Všichni jsme se tam moc těšili...

Odjezd byl naplánovaný vlakem v 8:04 hodin do Žďáru nad Sázavou, kde jsme vystoupili na vlakovém nádraží a pak nás čekal kus cesty pěšky. Nakonec jsme to zvládli. Když jsme došli na Pilák, nebylo nějak extra teplo, ale skoro všichni jsme měli nabalené plavky a chtěli jsme se vykoupit.

To jsme nakonec opravdu udělali, a tak měla paní učitelka možnost zjistit, kolik má ve třídě otužilých dětí ☺.

Po koupání jsme šli na prolézačky a bylo to super. Kdo chtěl, mohl si koupit něco na jídlo nebo na pití a zase jsme vyrazili na hřiště. Kolem 14. hodiny byl naplánovaný odjezd, přijel pro nás autobus a odvezl nás na vlakové nádraží. Ještě jsme měli chvíli času, a tak si každý mohl něco koupit na cestu.

Na tento výlet nikdy nezapomenu, protože to byl ten nejlepší výlet, na který jsem kdy jela. Moc děkuji, paní učitelko!!!

6.C V PRAZE

Klára Basovníková, 6.C

V 6.C jsme se rozhodli, že cílem našeho prvního společného výletu bude Praha, protože je tam spousta možností, jak si takový výlet pořádně užít...

V Praze jsme nejprve obešli Václavské a Staroměstské náměstí, kde se nám nejvíce líbil orloj. Po prohlídce orloje nás čekalo ještě překvápko, a to

zeď Johna Lenona, kde je povoleno dělat graffiti. Paní učitelky nám dokonce donesly spreje, abychom tam také mohli něco zanechat.

Poté jsme se vydali na dvě hodiny do Jump Parku. V Praze bylo opravdu teplo, takže když jsme vešli do arény, byli jsme rádi, že je tam klimatiza-

ce. Za chvíli z nás však stejně úplně lilo, protože jsme se hned rozběhli vyzkoušet všechny trampolíny, které tam byly. Dvě hodiny nám uběhly docela rychle.

Po trampolínách jsme se ještě vydali zakončit náš výlet do

nákupního centra ve Zličíně, kde byl hodinu a kousek rozchod. Po úspěšném nakupování jsme opět nastoupili do vlaku a jeli do Kolína. Odtud jsme měli rychlíkem odjíždět do Havlíčkova Brodu. Jenže po příjezdu do Kolína už tam žád-

ný rychlík nestál. Byl tam jen osobní vlak, který měl naštěstí stejnou cestu jako náš zmeškaný rychlík. A tak jsme místo v osm hodin dorazili do Nového Města ve čtvrt na deset ☺.

Výlet se nám moc líbil a skvěle jsme si ho užili.

7.A V HROBCE

Natálie Heralová, 7.A

Ve čtvrtek 30. května 2019 jsme vyrazili na školní výlet, který tentokrát směřoval do Brna. Prošli jsme si náměstí Svobody a po malém rozchodu jsme zamířili ke kapucínům. Čekala nás prohlídka jejich hrobky...

Tam jsme se dozvěděli něco o kapucínech, jejich historii i životě. Paní průvodkyně mluvila velmi poutavě, až jsme byli překvapeni, jak hodní jsme u toho byli ☺. Druhým bodem byla Laser game. Rozdělit se do skupin bylo docela

náročné, ale dali jsme to. Všichni jsme si užili dvě hry a někteří si doplatili i třetí.

No a závěrem programu byl rozchod. Většina zamířila do nákupního centra, hlavně za občerstvením a načerpáním energie. Pak už nás čekala ces-

ta domů, při které jsme ale zažili hodně srandy.

Po příjezdu do Nového Města jsme se rozprchli domů a po krátkém vyličení zážitků jsme padli do postelí ☺.

ADRENALIN DAY SE 7.B

Ve středu 29. května 2019 jsme společně s třídou 8.C vyjeli na jednodenní školní výlet do resortu Březová u Třebíče. Společná pro obě třídy vlastně byla pouze cesta autobusem, neboť v areálu se spoustou stanovišť se naše cesty rozešly...

S sebou jsme si vezli dobrou náladu, kterou jsme si nenechali vzít ani chladným a deštivým počasím, které nás zpočátku provázelo. Úsměv na rtech nám nesmyl ani déšť, ani náročné aktivity, které nás čekaly v rámci programu „Adrenalin Day“. A že jich bylo! Airsoft, bungee trampolíny, kde jsme zkoušeli dělat salta dopředu i dozadu, některým se povedlo i několik salt za sebou ☺. Nemohli jsme vynechat ani horolezecké stěny různých obtížností, z nichž jsme si mohli vybrat podle svých schopností a odvahy.

Po společném obědě nás čekal odpolední program. Ten chtěla skupinka spolužáků zahájit jízdou na ocelovém laně, které končilo v rybníku ☺. Oblečení do plavek již chtěli vyrazit vstříc novým zážitkům, ale promenáda v plavkách netrvala dlouho, neboť teplota vody byla 11 stupňů a paní učitelka se rozhodla zabránit podchlazení chlapců s případnými trvalými následky ☺.

Raději jsme se vydali na free fall. Zázitek, který v nás zůsta-

ne ještě opravdu dlouho! Skočit ze třinácti metrů vysokého patra věže chtělo notnou dávku odhodlání.

Bezpečně jištěný volný pád s „rozbahněným dopadem“ zachytila paní učitelka na video. „Neváhej a toč!“, tak úsměvně vypadají naše pády do bláta. Mnozí z nás si v jistou chvíli něco přáli - a to když z obrovské věže padala „hvězda“ jménem Zdenda ☺. Zda se přání splní, ukáže čas.

Zaujaly nás i další překážky ve výšinách lanového centra. Některé z nich nám daly hodně zabrat a chvílemi jsme si sáhli na dno svých sil. Co říci závěrem? Pro překonání mnoha atrakcí byla potřebná notná dávka odhodlání, společných sil a vzájemné spolupráce celé třídy. A tak se nám podařilo projít všemi z nich úspěšně.

Spokojeni i unaveni jsme odjížděli zpátky domů.

Třída 7.B

OTISK 7.C NA LEDOVCI

Veronika Hlaváčová, 7.C

15. května 2019 jsme se s naší třídou vydali na školní výlet do Brna. Odjezd jsme měli už v 6:15 hodin, proto jsme museli docela brzo vstávat. Jeli jsme autobusem i s 8.A. Cesta trvala asi padesát minut...

Když jsme dojeli do Brna, vystoupili nejprve osmáci a za chvíli po nich jsme vystupovali i my. Zastavili jsme u výstavy Titanicu, kam jsme šli jako první. Když jsme dorazili na místo, měli jsme ještě hodinu čas, protože otevírali až v devět a my tam byli v osm. Nechtělo se nám čekat, a tak jsme navštívili nejbližší obchod. Koupili si něco dobrého a šli zpátky k Titanicu.

Uvnitř jsme ještě hodně dlouho čekali, protože tam byla velká fronta na lístky. Když na nás konečně došla řada, dostali jsme takové přehrávače, které nám zprostředkovaly zajímavé informace. Stačilo zmáčknout nějaké číslo a začalo to mluvit ☺. Úplně nejvíce se nám všem líbil ledovec, který byl přibližně uprostřed výstavy. Byl opravdový, studil, chladil a mohli jsme si do něj obtisknout prsty.

Po Titanicu nastalo to úplně nejlepší, JumpPark. Vešli jsme dovnitř a jako první nás upoutaly suvenýry. Hned jsme si řekli, že až půjdeme pryč, tak si musíme koupit JumpPark ponožky ☺. Šli jsme do šaten, převlékli se a vyzuli si boty. Poté nás čekalo video o tom, jak se máme a nemáme chovat na trampolínách. Jakmile video skončilo, všichni se bleskovým tempem rozeběhli na trampolíny nebo na molitany.

Já jsem víceméně času strávila skákáním do molitanů. Kluci mě naučili i salto dozadu (backflip), za což jsem byla velice ráda. Zaskákali jsme nějaká salta a paní učitelka nás u toho fotila a natáčela. Jakmile paní učitelky přišly s tím, že se jede domů, všichni jsme skočili do molitanů a schovali se. Tak nám to prodloužily ještě o půl hodiny ☺.

Na závěr si více než polovina třídy koupila ponožky a já jediná ještě na památku náramek. Potom jsme šli na autobus a jeli domů. Výlet se mi strašně moc líbil a nejraději bych si to někdy zopakovala...

8.A V MOLITANU

Mgr. Barbora Šimonová

Z Nového Města na Moravě jsme vyrazili na náš školní výlet v poslední možný termín, a to v pátek 14. června 2019. Asi jsme čekali na nejteplejší počasí, což se nám skutečně podařilo, v Brně hlásili teploty přes 30 stupňů ve stínu. Někteří se na to připravili lépe (krat'asy, tílka či kšiltovky) a někteří hůře (tepláky, rifle a mikiny), ale proti gustu...

Předchozí noc přišly silné bouřky a možná i proto měl náš vláček z Nového Města do Žďáru malé zpoždění stejně jako rychlík do Brna, ale i

přesto jsme před desátou hodinou zdárně dorazili do Králova Pole. Naše první kilometry „šalinou“ i pěší kroky vedly na

osvěžující místní domácí zmrzlinu.

Když jsme se osvěžili, zamířili jsme opět pěšky i po tramvajo-

vých kolejších do Jump-parku. Zde jsme hodinu skákali jako o život na trampolínkách, do molitanové jámy a vyhráli jsme si i s míči jak individuálně, tak ve skupinkách. Paní učitelky Šimonová a Beranová prováděly foto a video dokumentaci. Následně byla nutná důsledná hydratace a vydechnutí ☺, skákání a horké počasí nás notně unavily.

Po odpočinku jsme se přemísťovali na Náměstí svobody, kde

jsem dostali asi hodinový rozchod. Většina z nás ho využila k občerstvení, odpočinku a nákupům. Od 14 hodin nás čekalo laserové bludiště. Zde jsme se po dvojicích nebo trojicích vydávali do místnosti protkané laserovými paprsky, kde bylo naším úkolem v časovém limitu 10 minut zmáčknout současně dvě až tři svítící tlačítka a pohybovat se tak, abychom se vyhýbali paprskům nebo se jich dotkli co nejméněkrát. Výsledné body

byly zapisovány, a tak jsme si udělali třídní soutěž. Nejúspěšnější byla dvojice Jakub Horký - Jaroslav Kříž. Nakonec si někteří ještě zahráli neplánovaně i lasergame.

Pak už jsme se pomalu vydali domů - nejprve tramvají a pak vlakem a v 18:00 hodin jsme zdárně dorazili do Nového Města, všichni unavení a vyhrátí, ale spokojení ☺.

8.B V PRAZE

Tereza Miková, 8.B

V úterý 4. června 2019 brzo ráno začal pro třídu 8.B skvělý výlet plný zábavy. Nastoupili jsme na vlak a mířili jsme rychlíkem do Prahy, kde nás čekalo několik zábavných aktivit...

V kupéčkách panovala skvělá nálada a každý si říkal, kam se těší nejvíce. Většina odpovědí byla muzeum čokolády nebo plavba po Vltavě. První návštěva bylo muzeum ocelových figurín. Všechny nás to hodně překvapilo. Kluky nejvíce potěšila auta, do kterých si mohli sednout. Byly tam

také známé postavičky z filmů a seriálů.

Když jsme sešli z Václavského náměstí, naše cesta vedla do muzea voskových figurín a do muzea čokolády. Procházeli jsme tam různými uličkami, kde byly z vosku vytvořené známé osobnosti. Pro pana učitele a paní učitelku to byla vzpomínka na dětské časy. V

muzeu čokolády jsme měli program na výrobu pralinek no a potom nás čekala ta nejlepší část - samotná ochutnávka. Voskové figuríny byly také skvělé. Mohli jsme se vyfotit s vodníkem, Karlem Gottem nebo třeba s Václavem Havlem ☺.

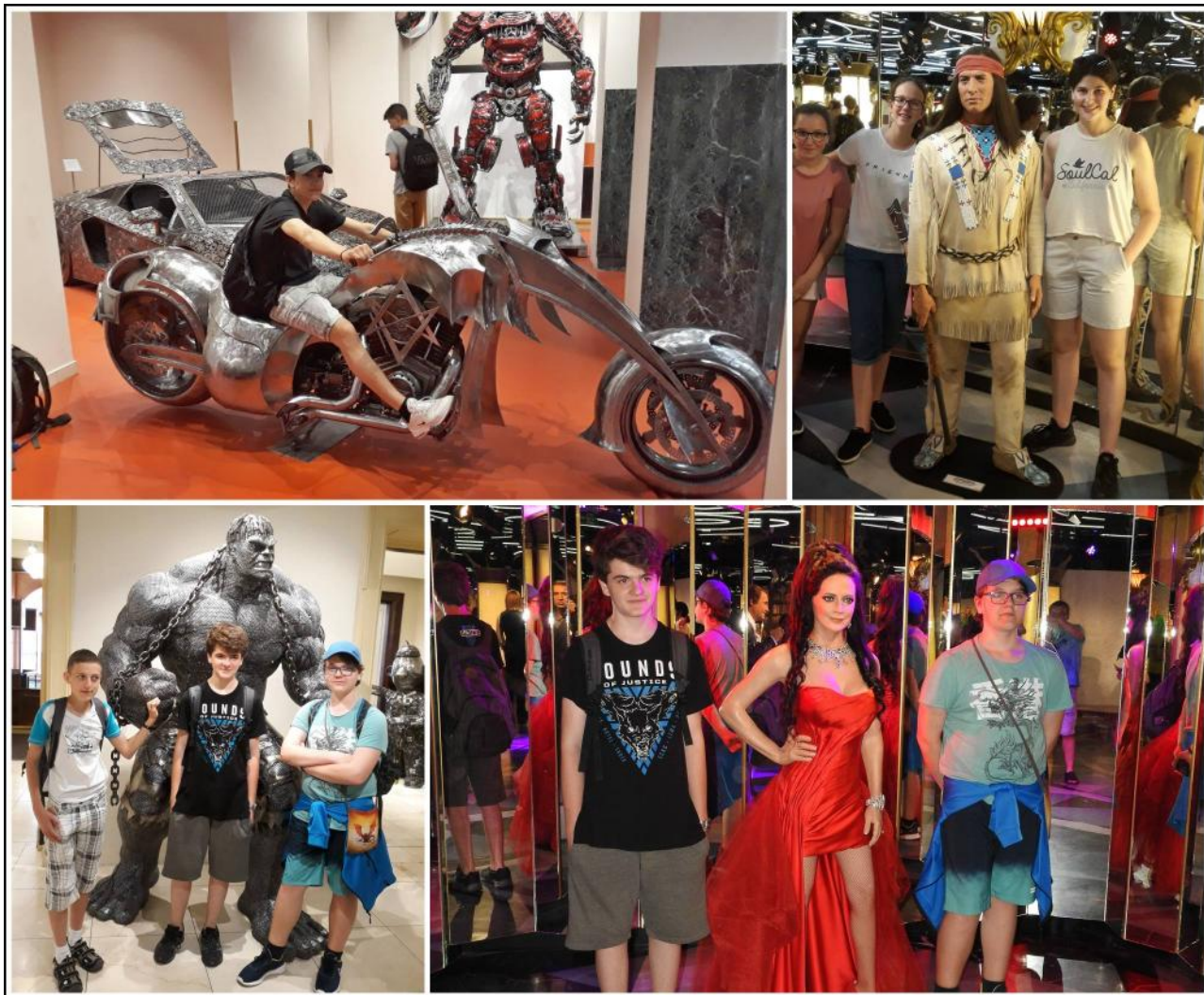
Další částí našeho výletu byla plavba po Vltavě. Na lodi bylo

sice krásné a teplé počasí, akorát jsme si všichni stěžovali na to neskutečné vedro. Paní učitelka nám pak dala rozchod po

Palladiu. Tam se líbilo myslím úplně všem.

Tento výlet jsme si všichni užili jako skvělý kolektiv, možná už to byl náš předpo-

slední společný výlet. Všichni měli úsměv na tváři až do večera, kdy jsme přijeli zase domů.

8.C V OUTDOOR RESORTU BŘEZOVÁ

Helena Šenkeříková, 8.C

Ve středu 29. května 2019 jsme se vydali do zábavního resortu Březová. Na výlet jsme jeli společně s třídou 7.B a paní učitelkou Evou Ficovou a Renatou Slámovou. Ráno jsme se všichni sešli u Kulturního domu v Novém Městě na Moravě, odtud jsme odjížděli v sedm hodin ráno směr Outdoor Resort Březová...

Cesta utekla jako voda a my se hned po příjezdu těšili na to, co nás čeká. Poté, co nám byl

přidělen instruktor Kevin, jsme se vydali vstříc naší první aktivitě – bungee trampolínám. I

když bylo vše mokré a taky trochu poprchávalo, většina z nás se odhodlala zkusit si za-

skákat, a dokonce i skočit přemet ve vzduchu.

Další aktivitou, která nás čekala, byla lezecká stěna. Tři z nás se vždy pokoušeli vylézt až nahoru a my ostatní jsme čekali dole na to, až se vystřídáme. Během čekání jsme také zjistili, že si dobře rozumíme s naším instruktorem Kevinem, který nám vždy ochotně vysvětlil, co máme dělat, a často nás bavil svým humorem ☺.

Po lezecké stěně jsme šli zkusit další aktivitu - paintball. Tato hra bavila všechny a určitě

bychom uvítali, kdyby na ni bylo vyhrazeno více času a my si mohli zahrát více her. Po paintballu nás čekala přestávka na oběd a po obědě hurá na další aktivitu, kterou byl vysokolanový park.

Naprostá většina z nás se vydala na lanovou stezku, která byla umístěna 12 metrů nad zemí. Naštěstí jsme se všichni bezpečně a bez úrazu dostali dolů. Na vysokolanový park navazoval seskok ze čtrnácti metrů. Někteří z nás si seskok zkusili dokonce dvakrát.

Poslední aktivita dne vyžadovala kolektivní spolupráci a zajisté prověřila nás všechny. Pár z nás se mělo chytit za ruce a přejít několik za sebou jdoucích překážek bez toho, aby spadli. Žádné skupince se nepovedlo přejít, aniž by některý člen spadl, ale zato to byla velká zábava. Okolo půl šesté jsme autobusem vyrazili domů.

Celý den jsme samozřejmě nezapomínali fotit a z našeho školního výletu jsme si odvezli nejen skvělý zážitek, ale také spoustu krásných fotek...

9.A NAPOSLEDY V PRAZE

Eliška Kostecká, 9.A

6. června 2019 jsme se vydali s paní učitelkou Svobodovou a Pinterovou na náš poslední výlet jako třída 9.A. Zamířili jsme do Prahy, kde jsme plánovali navštívit únikovou hru, muzeum čokolády a nakonec Petřín se zrcadlovým bludištěm. Sraz jsme měli už v 5:45. Ranní ptáčka zrovna nejsme, takže cestu do Prahy většina z nás prospala...

Po příjezdu jsme se svezli metrem a pak šli na tramvaj, jenže jsme zjistili, že není v provozu,

a tak jsme šli na únikovku pěšky. Upocení jsme došli na místo, dali jsme si svačinu, rozdělili

se na týmy a šli plnit vědomostní část, kterou jsme všichni zvládli. Potom jsme šli

do různých místností, z kterých jsme se naštěstí dostali.

Sbalili jsme se a vydali na tramvaj, která tentokrát našťastí jela ☺. Dorazili jsme do muzea čokolády, kde byla hezky zpracována její historie a taky jsme mohli ochutnat různé druhy čokolády. Na konci nám ukázali, jak se vyrábí pralinky, které jsme pak i ochutnali. Koupili jsme si suvenýry a zamířili se na rozhlednu Petřín a do bludiště.

Nahoru jsme jeli lanovkou, ze které jsme ale vystoupili moc brzy, a tak jsme se ještě nahoru prošli. Bludiště jsme prošli rychle, takže jsme měli více času na rozhledně, na kterou ale nešli úplně všichni, protože se jim buď nechtělo vycházet schody, nebo měli strach z výšek.

Když všichni sešli dolů, zjistili jsme, že se na nás žene velká bouřka, ale stihli jsme se před ní schovat v tramvaji, která nás svezla k nákupnímu centru. Tam jsme měli hodinu rozchod.

Pak už nás čekala jen cesta na vlakové nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku a uháněli zpátky do Nového Města.

Byl to skvělý poslední výlet, který jsme si společně užili jako snad každý. Jsme rádi, že

s námi paní učitelky jely, a snad si ho užily jako my. Děkujeme...

9.B NA MOTOKÁRÁCH A V 3D KINĚ

Josef Kocanda, 9.B

Dlouho jsme přemýšleli, kam pojedeme na poslední školní výlet. Díky výhře 15 000 korun jsme měli celkem široké možnosti, ale jelikož nás nic pořád nenapadalo, požádali jsme paní učitelku Poláčkovou, aby nám s programem pomohla. Nakonec jsme vymysleli, že pojedeme do Brna na motokáry a do kina...

Cestovali jsme vlakem, kvůli brzkému vstávání jsme ale byli všichni unavení, a tak cesta nebyla moc zajímavá. Na motokáry jsme se dostali tramvají a nakonec jsme si je všichni užili. Potom jsme se přesunuli na náměstí Svobody, kde jsme měli rozchod. Asi nikoho nepřekvapí, že většina z nás zamířila do McDonald's, aby-

chom se konečně pořádně nablábli ☺.

Po rozchodu jsme se šli do kina na X-Men: Dark Phoenix ve 3D, což byla i poslední zastávka. Stejně jako zbytek dne jsme si to užili, a tak jsme se spokojení a najezení mohli vydat zpět na vlak a domů. I přesto, že si učitelé možná mysleli, jak budeme po celém

dni unavení, byla většina z nás plná energie a zpáteční cesta tak byla velice zajímavá, plná smíchu, nápadů na oslavu konce školního roku a na prázdniny.

Za celou třídu si troufám říct, že nás výlet velice bavil, přijeli jsme zdraví, šťastní a plní nových zážitků...

POSLEDNÍ PLAVBA 9.C

Na náš poslední výlet jsme vyrazili 7. června 2019. Sraz jsme měli na vlakovém nádraží v Novém Městě a kupodivu jsme přišli všichni včas. Nebyl by to pan učitel Sláma, kdyby na nás něco nevymyslel - málem s námi totiž ani neodjel...

Naštěstí jsme ale nakonec všichni vyrazili vlakem do Žďáru nad Sázavou, tam přestoupili na rychlík a vyjeli směrem ku Praze. Cesta byla dlouhá, ale ubíhala rychle. V Praze jsme vystoupili kolem deváté hodiny na hlavním nádraží. Metrem jsme se pak dostali na Malou Stranu, kde nás čekala první zastávka - Lennonova zeď. Tam jsme si každý napsali nějaký nápis či obrázek. Všichni jsme se minimálně jednou vyfotili a završili jsme to společnou fotkou.

Na jedenáctou hodinu jsme měli zamlouvenou soukromou dvouhodinovou plavbu lodí po Vltavě s rautem. Užili jsme si tak naši zaslouženou finanční

odměnu – výhru v soutěži žďárských firem. Na lodi jsme si mohli poslechnout výklad o Praze a o památkách od sympatického kapitána, který se nám trochu zakoukal do paní učitelky Marcely Slámové ☺. Po výkladu jsme se šli do podpalubí pořádně najíst. Byla tam spousta dobrot, které nám všem moc chutnaly...

Naše cesta Prahou pokračovala dále do Celetné ulice k muzeu čokolády a voskových figurín. V muzeu jsme měli možnost seznámit se s historií čokolády, prohlédnout si staré obaly od čokolád a podobně. Mohli jsme ochutnat různé druhy čokolád a nakonec nám pracovníci muzea ukázali i výrobu pralinek, na kterých jsme si

poté výtečně pochutnali ☺! Sešli jsme do prvního patra a pokračovali muzeem voskových figurín, kde jsme se všichni fotili se slavnými osobnostmi.

Naší poslední zastávkou bylo obchodní centrum Palladium, kde jsme měli asi hodinový rozhod. Někteří z nás se zastavili pouze na jídlo nebo na zmrzlinu, ale někdo si koupil i nějaké oblečení. Metrem jsme přešli na nádraží, kde jsme chvíli čekali na vlak.

Do Nového Města jsme dojeli ve 21:16 hodin. Výlet jsme si všichni náramně užili a budeme na něj moc rádi vzpomínat...

Za 9.C Martina Krejčíková, Veronika Jamborová a Michaela Trojánková

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

ŽÁDNÁ NUDA...

Mgr. Jana Láchová

I v naší malé škole se stále něco děje. Připravili jsme proto ohlédnutí za akcemi, které jsme v jarních měsících absolvovali, a tak se můžete přesvědčit, že ve Slavkovicích nesesedíme jenom v lavicích a že to u nás není žádná nuda...

Se zatajeným dechem jsme sledovali točení pěti porcelánových talířů na železných tyčích.

Loučili jsme se s panem Ošmerou bouřlivým potleskem. Doufáme, že jsme se neviděli naposledy...

KURZ KRESBY TUŽKOU

8. dubna navštívila naši školu paní Olga Lazárková z Jihlavy. Ten den nás vyučovala výtvarnou výchovu – a že to byla

..... VYSTOUPENÍ ŽONGLÉRA

Na první den po jarních prázdninách jsme se moc těšili. Ne že by nám bylo smutno po učení, ale věděli jsme, že za námi přijede žonglér Milan Ošmera se svojí zábavnou show.

Taková návštěva u nás ve škole ještě nebyla! Obdivovali jsme žonglování s míčky, talíři, kužely a kruhy. Nechyběly ani kouzelnické triky – pan Ošmera nechal mizet karty, přemísťoval uzly, zapojoval děti do kouzlení i žonglování.

velmi zajímavá hodina! Paní Lazárková nám ukázala novou techniku stínování. Díky její

jsme si základní pravidla pro chodce a cyklisty, jak má vypadat vybavení kola a vyzkou-

pomoci jsme dokázali vytvořit krásné výtvarné dílo - a to jen obyčejnou tužkou.

Nejdříve nás naučila, jak si uvolnit ruku, jak používat při kreslení tužku, jak moc na ni tlačit a jak používat gumu. Dvě hodiny jsme s nadšením stínovali, rozmazávali, progumovávali a opět stínovali – a černobílý obrázek kočky byl na světě! Ani jsme tomu nechtěli věřit, že něco tak krásného zvládneme.

Moc se nám „nová výtvarka“ líbila. Věříme, že si i v novém roce vyzkoušíme další zajímavou techniku pod vedením paní lektorky.

DOPRAVNÍ VÝCHOVA JINAK

24. dubna za námi a dětmi z mateřské školky přijel herec z brněnského divadla pan Urbánek. V jeho vystoupení jsme si společně upevnili znalosti z dopravní výchovy. Zopakovali

šeli jsme si, zda ovládáme pravidla křižovatek.

CIRKUS S PEPOU

26. dubna jsme na našem školním hřišti zažili krásný den – navštívil nás klaun Pepa se svým malým cirkusem. Tentokrát jsme napjatě pozorovali počítání poníka, obdivovali lamu, líbilo se nám akrobatické vystoupení pejsků na míčích a na hrazdě.

Moc nás zaujal Pepa se svojí dovedností – balancování skleniček na noži a meči. Na závěr měl pro nás klaun Pepa velké překvapení – přímo před našimi očima „rostl“ skákací hrad jen pro nás ☺!

JAKO TY

8. května nás navštívily pracovnice Centra prevence Cé-Pěčko s celodenním programem, který měl název Jako ty.

Po vzájemném seznámení jsme vyslechli napínavý příběh o příšeře. Povídali jsme si, jak taková příšera může vypadat – má rohy, je chlupatá, má velké zuby, tři oči... A pak jsme na velký papír vytvořili naši školní příšeru. Každý z nás po dobu pěti sekund kreslil jednu část – vznikla opravdu strašná bytost ☺.

Dále jsme poslouchali příběh o velkém přátelství malé myšky a velkého draka Boda, zachraňovali jsme slabou myšku před velkým lvem. Museli jsme hodně spolupracovat, abychom dokázali odehnat zlého lva a dovést myšku do bezpečí. V závěru programu jsme si vzájemně děkovali – při děkování

jsme spolužákovi dávali kousek jablka a museli jsme mu povědět, za co děkujeme právě jemu. Moc se nám program líbil a už teď se těšíme na další setkání.

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Na neděli 26. května jsme pro širokou veřejnost připravili s mateřskou školkou v našem kulturním domě školní akademii. Byl to takový malý dárek pro naše maminky, ale i babičky, dědečky, tety, strýčky a ostatní hosty.

Akademie začala společnou písničkou pro maminky. Pak

celé jeviště patřilo dětem z mateřské školky, které se proměnily v roztomilé berušky a Ferdý Mravence. Připravily si pohybové vystoupení na tři písničky, tancovaly, zpívaly, stavěly mraveniště...

Následovalo vystoupení našich dětí, kde účinkovali všichni žáci. Hodně se zpívalo, tancovalo, hrálo na flétny, odehrávaly se scénky. Překvapením pro diváky bylo vystoupení žáků v muzikálu Pomáda.

Při závěrečné písni nejedno oko v sále zvlhlo dojetím. Všichni diváci se velmi dobře

bavili a odměnili nás velkým potleskem.

KYTAROVÝ KONCERT

Ve středu 12. června 2019 jsme se v naší škole mohli zaposlouchat do krásných tónů kytarové hry. Přijel za námi pan Libor Janeček ze Základní umělecké školy Brno s hudebně výchovným programem.

Dověděli jsme se v přímém přenosu, jak funguje hudba a kytara, vyslechli skladby vážné hudby a společně s kytarou jsme si i zazpívali.

ŠKOLNÍ HRA KNIHODĚJKA

Mgr. Jana Láchová

V letošním roce se děti ze školy ve Slavkovicích zapojily do hry s názvem Knihodějka. Jejím cílem je naučit se pracovat v týmu, společně řešit zadané úkoly a hlavně často a pravidelně číst a pracovat s knížkami...

KNIHA IV

K získání knihy IV jsme museli splnit tři úkoly. Nejdříve jsme hledali sedm rozdílů na obrázku – tady jsme procvičili náš zrak. Dále jsme řešili kvíz

– museli jsme si připomenout pohádky K. J. Erbena. Ve třetím úkolu jsme během jedné minuty měli seřadit ze třiceti kartiček správné dvojice (např.

Anče – Kuba, švec Jíra – Jasněnka, Jindřich – Eliška...).

Při této hře jsme mohli získat v pořadí třetí klíč ke hradní knihovně – ten získat je vždy

obtížnější. Tentokrát jsme hledali 10 českých spisovatelů ve skrývačkách. Najít známá či méně známá jména zamotalo hlavu všem. Tak jsme asi vy-

tvořili nová jména „spisovatelů“ – Šivka, Ládek, Bylaza ☺.

Jak to dopadlo? Týmy měly daná pravidla - omezenou dobu k řešení 30 minut a ztrátu pouze dvou bodů. Knihu IV.

získal jen jeden hrad – Martinštejn (žlutí) a klíč se podařilo získat třem hradům – Karlštejnu se to tentokrát nepovedlo.

KNIHA V

Abychom získali Knihu V, museli jsme splnit čtyři úkoly. Zahrát si na básníky a obyčejná slova říci jejich ústy – např. kapr – boháč v kabátku ze stříbrných peněz, vlčí mák – holčička v červené sukničce... Dále vyluštit zašifrovaná slova napsaná Morseovou abecedou a ta pak nakreslit. Museli jsme

se zapojit všichni v týmu a každý ztvárnit jedno slovo – Rumcajs, drak, Mach, princ, Arabella. Ve třetím úkolu jsme řadili 10 knih k jejich autorům. Čtvrtý úkol bylo zařazování slov do textu podle významu.

Získat klíč k hradní knihovně byl tvrdý oříšek. Tentokrát na

řešitele čekal článek, který všem zamotal hlavičky – museli správně odpovědět na tři otázky a u toho moc přemýšlet!

Jak se hodnotilo? Knihu V získá ten, kdo ztratí nejvýše čtyři body. Klíč dostane jen hrad, který úplně správně odpoví na všechny otázky. Nejvíce bodů ztratily týmy v řešení úkolu č. 3. Kdo si má pamatovat, který z bratrů Čapkových napsal Dášenko a kdo Pejska a kočičku? Josef nebo Karel? Kdo si má vzpomenout, jakou knihu napsal Václav Chaloupek nebo kdo napsal Rychlé šípy ☺?

Ztráty byly značné a knihu získal pouze jediný hrad - Martinštejn. Klíč č. 4 získal hrad Rotštejn a Karlštejn, ostatní králové článek předčítali znovu a znovu, kombinovali, počítali, ale na řešení se svými týmy nepřišli.

KNIHA VI

K získání knihy VI jsme museli splnit hned sedm úkolů.

1. Luštění křížovky – to byl lehce splnitelný úkol pro všechny.
2. Najít ukryté zvíře z vitríny a nakreslit je - i tady se úkol podařil všem, jen někdo kreslil lyšku a ostatní lišku (ach, ta vyjmenovaná slova ☺!)

3. Řešení obrázkového rébusu – všem správně vyšlo 8 slov.

4. Poznat šest písmen jen podle hmatu, z nich sestavit slovo. Toto byl úkol zase obtížný, dal nám trochu kombinování. Však si to můžete zkusit – složte slovo z těchto písmen: B R Y D H A

5. Procvičení paměti – v koši bylo ukryto 12 věcí, které jsme po minutě pozorování museli zapsat. Tady se u všech hradů projevila spolupráce a všichni zvládli úkol bez ztráty bodu.

6. Na vozíčku přemístit co nejvíc zlatých kuželek do královské truhlice po dobu dvou minut – i tady se nám dařilo.

7. Poslední úkol navazoval na úkol č. 4 (vyšlo vám slovo hradby ☺?) – měli jsme toto slovo popsat tak, jako bychom ho četli v encyklopedii. I za

tento úkol každý hrad dostal plný počet bodů.

Jak dopadlo hodnocení? Knihu VI nezískal pouze hrad Martinštejn, který jako jediný ne-

splnil úkol č. 7 a nepopsal slovo. Ostatním se velmi dařilo.

Do konce roku zbývá poslední hra. Kdo bude celkovým vítězem? Necháme vás i sebe napínat...

NÁŠ VÝLET DO FÁBULY

Mgr. Jana Láchová

3. června 2019 jsme společně se školou Radňovice odjeli na školní výlet do Kamenice nad Lipou. Čekal nás den plný zážitků v Rodinném zábavním parku Fábula...

Odjížděli jsme v 6.45 hodin od školy a zajeli jsme nejprve do Radňovic a do Jiříkovic pro ostatní účastníky. Cesta nám uběhla díky rychlé dálnici a přemístěním jídla z batohů do našich žaludků ☺. Už o půl deváté jsme se přesunuli do zábavního parku, rozdělili se do skupin podle tříd a vrhli jsme se na plnění celodenního programu.

Nejdříve jsme prošli přírodním bludištěm na zahradě, v pohádkovém sklepení jsme hledali Igračky, zahráli obří společenské hry, zastříleli z kuše,

báli jsme se ve strašidelném bludišti. V malém sálku jsme viděli divadelní představení o Zelené karkulce, naučili jsme se pár kouzel, prohlédli si výstavu panenek. Potrápili jsme naše hlavičky při řešení hlavolamů. Venku na hřišti jsme mohli využít velkou houpáčku, průlezků a navštívit Mini ZOO.

Kdo ze starších dětí byl dost odvážný, mohl se zapojit do únikové hry „Útěk ze žaláře.“ Utéct ze zavřené sklepní místnosti nebylo jednoduché, ale naši to „dali“! Hojně jsme vy-

užili občerstvení v cukrárně a také nakoupili drobné suvenýry. V závěru programu někdo využil nabídku tvořivých dílen a vlastnoručně si vyrobil dárek, který si odvezl.

Blížil se konec celodenního programu a náš čas odjezdu, proto jsme se museli rozloučit. Cesta domů utekla rychleji než cesta tam, před pátou hodinou jsme přijeli do Slavkovic. Končil zase jeden pěkný den!

EXKURZE DO PRAHY

Mgr. Jana Láchová

Na 20. červen jsme se moc těšili – měli jsme naplánovanou exkurzi do naší matičky Prahy. Jízda rychlíkem ze Žďáru utekla velmi rychle, dvě a půl hodiny jsme si krátili hrou prší, někdo kvartetem, někdo pozorováním krajiny...

Z hlavního nádraží jsme se metrem přepravili na Staroměstské náměstí - mnoho z nás tento dopravní prostředek „zažilo“ poprvé - a odtud jsme spěchali do přístaviště k Vltavě. Tam jsme měli domluvenou plavbu krásnou soukromou lodí, z které nám její kapitán ukázal krásy Prahy „od vody“. Karlův most, Vltavská laguna, Čertovka, Pražský hrad, Pražské Benátky, Národní divadlo, Rudolfinum, Kramářova vila, Strakova akademie, Čechův most... Pro všechny to byla první vyhlídková plavba a byl to opravdu nezapomenutelný zážitek!!!

Pokračovali jsme na Staroměstské náměstí s orlojem, dále pak přes Karlův most na stanici lanovky, která nás odvezla na Petřín. Tam jsme nemohli vynechat bludiště, zakřivená zrcadla a hlavně výšlap 299 schodů na Petřínskou

rozhlednu. Dále jsme přes kontrolu prošli hradní branou k Pražskému hradu. Díky společné skupinové vstupence jsme užasli nad velikostí loď Chrámu svatého Víta, ve Zlaté uličce zase nad domky miniaturních rozměrů, v hradbách nad výstavou brnění.

Těšili jsme se do sklepení věže Daliborka - ale v hladomorně nám ještě teď bylo líto trestaných a opravdu bychom nechtěli být v jejich kůži. Po Starých zámeckých schodech jsme se přesunuli na stanici metra Malostranská a pokračovali podzemím na Václavské náměstí. Od sochy svatého Václava jsme viděli celé náměstí a zkusili jsme odhadnout jeho délku. Moc se nám líbila opravená budova Národního muzea.

Protože jsme téměř všichni už spořádali svačiny od našich maminek, občerstvili jsme se

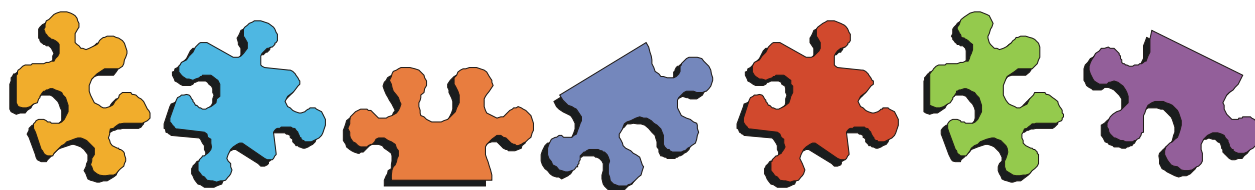
v McDonaldu – hranolky a zmrzlina tam nemají chybu! Protože se blížil čas odjezdu našeho vlaku, přešli jsme na hlavní nádraží.

Ve vlaku jsme si docela s radostí sedli na prázdná místa –

už jsme toho chození měli
opravdu dost ☺.

Cesta domů uběhla jako vždy
rychleji než cesta tam a my
jsme vystupovali ve Žďáru

bohatší o krásné dojmy z naší
stověžaté matičky Prahy...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 92 – červen 2019

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Veronika Jamborová, Eliška Kostecká, Magda Dvořáková, Václav Poul, Šimon Dufek, Miroslava Brabcová, Kateřina Chalupová, Lenka Klementová, Simona Kosourová, Veronika Hlaváčková, Natálie Krejčíková, Eliška Skuhrovcová, Michaela Lišková, Anna Součková, Kateřina Stupková, Tereza Tatičková, Tereza Tulisová, Nina Zichová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<https://zs1.nmnm.cz>

Číslo 92 vyšlo 25. června 2019 v nákladu 35 výtisků